ಚಿದಂಬರ ಸ್ವಾರಸ್ಯ

ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕ

ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶನ ಅಂಬಾರಕೊಡ್ಲ, ಅಂಕೋಲಾ

ಬಿಡಂಬಲ ಸ್ವರ್ಗ

([illegible])

[illegible]

ತೊಂಬಾತ್ತಾರನೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆ
ಬೆಳ್ಳಿಸ್ಮರಣೆ - ೨೯

ಚಿದಂಬರ ಸ್ವಾರಸ್ಯ

(ನಾಟಕ)

ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ

೧೯೯೭

'**CHIDAMBARA SWARASYA**' a Drama by Gourish Kaikini and Published by Shri Raghavendra Prakashana, Ambarkodla, Ankola-581314 (Karnataka)

First Impression : 1997 copies: 1000, Total Pages : 56+4 Price : Rs. 25.00

ಬೆಲೆ. ೨೫ ರೂಪಾಯಿ

ಹೊದಿಕೆ ಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ ; 'ಗುರು ಆರ್ಟ್ಸ್' ಸಂಗಮ ಸರ್ಕಲ್, ಧಾರವಾಡ-೧

ಮುದ್ರಣ : ಬೃಂದಾವನ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಎಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ., ಬೆಂಗಳೂರು-೪

ಅರ್ಪಣೆ

ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರರೂ

ಉತ್ತಮ ನಟರೂ

ಆದ

ಪ್ರಿಯ ಶ್ರೀ ಮಧು ಹಳದೀಪುರ

ಮತ್ತು

ಶ್ರೀ ಅನಂತ ಮಾಸ್ಕೇರಿ

ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ

ನೆಚ್ಚಿನ ನೆನಪಿಗೆ

-ಗೌರೀಶ

ನಾಂದ್ಯಂತೇ

ಈ ನಾಟಕವು ಇಂದು ಪ್ರಕಟಣಾವಾಗುತ್ತಿರುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಪರಮ ಧನ್ಯತೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿ ಒಂದು ದಶಕಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಕಾಲಗತಿಸಿರಬೇಕು. ನಾನು ಜೀವಾವಧಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಭದ್ರಕಾಳಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನಿ ಮಿತ್ರರಾದ ಅಧ್ಯಾಪಕರೆಲ್ಲ ಅಂದಿನ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನನ್ನ ಪ್ರೀತ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ನಾನೇ ರಚಿಸಿದ ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡುವೆವೆಂದು ಆಗ್ರಹ ಹಿಡಿದರು. ಮಕ್ಕಳ ಹಟದಂತೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನವರೇ ಆದ ಈ ಮೇಷ್ಟ್ರುಗಳ ಹಟಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗದವರಾರು?- ಅದೂ ನಾನೂ ಅವರ ಗೋತ್ರದವನೇ ಆಗಿರುವಾಗ.

ಅದರ ಫಲವೇ ಈ ಕೃತಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಆಕೃತಿ ಕೊಡಲು ಬಯಸಿದವರು ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರ ವಿಷ್ಣು ನಾಯಕರು. ನನ್ನ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ೭ ನೆಯ ಸಂಪುಟದ ಪುಟಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಈ ಕರಡು ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಿಯ ನಾಯಕರು ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಈ ಹೊಸಹುಟ್ಟು ನೀಡಲು ಮಮತೆಯಿಂದ ಮುಂದಾದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅನನ್ಯ ಋಣಿ.

'ಚಿದಂಬರ ಸ್ವಾರಸ್ಯ' ದ ಮೂಲ ಹೆಸರು 'ಚಿದಂಬರ ರಹಸ್ಯ'ವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಹೆಸರು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕ ಶ್ರೀ ಪೂಚಂತೆಯವರ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿಯು ಹೊತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಮಾತು ಒಂದು ಪಡೆನುಡಿಯಾಗಿ ಬುನಾದಿಯಿಂದಲೂ ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಿದ್ದುದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದೆ. ಪಾತ್ರಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅದು ರಹಸ್ಯ. ಆದರೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಪಾಲಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಾರಸ್ಯ!

ಮೂಲ ನಾಟಕದ ಹೆಸರು 'A Great Adventure' ಅದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಹೆಸರು ಹೆಚ್ಚು ಕೌತುಕದ್ದು. ನಾಟಕವು ಮೂಲಕೃತಿಗೆ ಅಷ್ಟು ನಿಷ್ಠವಾಗಿಲ್ಲ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಕಾಲ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗೆ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ತುಸು ಸ್ವಾತಂತ್ರವಾಗಿ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ನಾಟಕವು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಸಹೋದರರು ರಂಗದಲ್ಲಿ ತರುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಅವಾಂತರವಾಗಿ ರಂಗದ ಹೊರಗೇ ಘಟಿಸಿತು! ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರನ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತರಲು ಆ ಡಾಕ್ಟರನನ್ನು ತುಸು ಕಿವುಡನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ನಿಕಟ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಕಿವುಡರಿದ್ದರು. ಅವರ ಕರ್ಣೋಪಕರಣವನ್ನು ಬಳಸುವ ಕಲ್ಪನೆ ನನಗೆ ಹೇಗೋ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕರ್ಣಪಿಶಾಚಿಯೇ ಧುತ್ತೆಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು. ನನ್ನ ಗಳೆಯನ ಪತ್ನಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆ ಕಿವುಡನ ಪಾತ್ರ ತನ್ನ ಪತಿಯ ವಿಡಂಬನೆಗಾಗಿ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ

ಭುಗಿಲೆದ್ದಳು! ನಮಗೂ ದಿಗಿಲೆಬ್ಬಿಸಿದಳು.

ಆದರೂ ಆ ಸಾಧ್ವಿಯು ಮುಂದೆ ಸಾಂತ್ವನೆಗೊಂಡಳು (ನನ್ನ ಬಡಮಿತ್ರನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಕಿವಿಗೊಡಲೇ ಇಲ್ಲ!)

ಹೀಗೆ ರಂಗದ ಹೊರಗೆ ಮತ್ತು ಮುಂಚೆಯೂ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಇದೊಂದು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ಅನುಭವವಾಯಿತು!

ಇನ್ನು ನಾಟಕವು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಕಾಶಕರಾದ ಪ್ರಿಯ ವಿಷ್ಣು ಇದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸಾದರ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ರಹಸ್ಯವು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿಸುವುದು ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಭಾವಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ ಮಾತು - 'ದೈವಾಯತ್ತಂ ಅತಃ ಪರಂ.'

೧-೧೧-೧೯೯೭ ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

ಡಾ: ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿಯವರ ಅಪ್ರಕಟಿತ ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ರೂಪಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದೊಡ್ಡದು. ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ 'ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ'ದ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಪುಟ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದೆ. ಈ ನಾಟಕ ಓದತೊಡಗಿದಂತೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ಕಥಾವಸ್ತು ಹಾಗೂ ಕುತೂಹಲ ಕೆಡದಂತೆ ಅದನ್ನು ನಾಟಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ಕಿಣಿಯವರು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟ ರೀತಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕಾಯ್ಕಿಣಿಯವರು ತಮ್ಮ ವಿನೋದ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಶ್ಲೇಷೋಕ್ತಿಯಾಗಿ (PUN) ದುಡಿಸಿಕೊಂಡ ರೀತಿ ರಂಗ-ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ನನಗೆ ಖುಷಿಕೊಟ್ಟಿತು. ರಂಗದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಾಗಿ ಹೊರತಂದಲ್ಲಿ ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಅದೀತೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ ಕಾಯ್ಕಿಣಿಯವರಿಗೂ, ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶನದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ಬಂದ ಕನ್ನಡದ ಓದುಗರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

'ಪರಿಮಳ'
ಅಂಬಾರಕೊಡ್ಲ, ಅಂಕೋಲಾ
೧.೧೧.೧೯೯೭

ವಿಷ್ಣು ನಾಯ್ಕ

ಚಿದಂಬರ ಸ್ವಾರಸ್ಯ

(ಒಂದು ಪ್ರಹಸನ)

(ಖ್ಯಾತ ಆಂಗ್ಲ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಅರ್ನಾಲ್ಡ ಬೆನೆಟ್ ಇವರ 'ದ ಗ್ರೇಟ್ ಎಡ್ವೆಂಚರ್' ಎಂಬ ನಾಟಕದ ಆಧಾರ ಪಡೆದ ಪ್ರಹಸನ)

ಪಾತ್ರಗಳು

ಚಿದಂಬರರಾಯ	ಚಿತ್ರಕಾರ
ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ	ಜವಾನ
ಡಾ: ಧನ್ವಂತರಿ	ಡಾಕ್ಟರ್
ಮಿಸ್ಟರ್ ಕುಂಭಕೋಣಂ	ಡಾಕ್ಟರರ ಅಸಿಸ್ಟಂಟ್
ದಿಗಂಬರಯ್ಯ	ಚಿದಂಬರರ ಸೋದರ

ರೊಡ್ರಗೀಜ ಮರ್ಚಂಟ (ಆರ್ಟ ಡೀಲರ್)

ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ (ಕುಂಭಕೋಣಂನ ಸೋದರ)

ಕುಮಾರಿ ಶ್ರೀಮತಿ (ಚಿದಂಬರನ ಪ್ರೇಯಸಿ)

ಅಂಕ ೧

ದೃಶ್ಯ ಒಂದು

(ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತ ಕೋಣೆ. ಹಿಂದುಗಡೆಗೆ ಒಳಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಲು ಬಾಗಿಲು. ರಂಗದ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸೋಫಾ. ಸುತ್ತಲೂ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ. ಟ್ರಂಕು-ಬ್ಯಾಗು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೆರೆದಿವೆ-ಕೆಲವು ತೆರೆದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ದೂರದ ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಯ ಮಂದಿ ಮರಳಿ ಬಂದ ವಾತಾವರಣ.

ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದ ಚಿದಂಬರರಾಯರ ನಂಬಿಗೆಯ ಜವಾನ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಗಿದ್ದಾನೆ-ಬೆನ್ನು ಆನಿಸಿ ಮಲಗಿದಂತೆ. ಮೈತುಂಬ ಬಟ್ಟೆಗಳು. ಇನ್ನೂ ಕಳಚಿಲ್ಲ. ತೀರ ಕಾಯಿಲೆ ಇದ್ದಂತೆ. ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರಗ್ಗು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಕಾಶ್ಮೀರಿ ಶಾಲು.

-ಚಿದಂಬರರಾಯ ಅಂಗಿ-ಲುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ. ಸಾಂಬ ಒಡೆಯನನ್ನು ಕಂಡು ಏಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಚಿದಂಬರ: ಹಾಂ ಹಾಂ Dont move ಹಂದಾಡಬೇಡ. ನೀನು ಪೇಶಂಟ. ಜವಾನನೆಂಬುದು ಮರೆತು ಬಿಡು. ತೆಪ್ಪಗೆ ಬಿದ್ದಿರು. ಹಾಂ. **(ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಶಾಲು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತಾನು ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಾಂಬ ಸದಾಶಿವ ಚಳಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಶಾಲನ್ನು ಜವಾನನಿಗೆ ಹೊದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲೆ ಗೂಟದಿಂದ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕೋಟನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಮೈಗೇರಿಸುತ್ತಾನೆ.)**

ಸಾಂಬ : ನೀವು ಬಹಳ ಲ-ಲ-ಲಗು ಬಂ-ಬಂದ್ರಿ ಸಾರ್.

ಚಿದಂ : ನಾ ಇದೇ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬ್ಲಾಕು ಆಚೆ ಡಾಕ್ಟರರ ಶಾಪು ಕಂಡೆ. ಹೇಳಿ ಬಂದೆ. ಡಾಕ್ಟ್ರು ಇದೇ ಅರೆನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡ್ತಾರೆ.

ಸಾಂಬ : ಡಾಕ್ಟ್ರು? ಯಾರೋ? ಯಾಕೋ?

ಚಿದಂ : ಡಾಕ್ಟ್ರು ಯಾಕೆ ಅಂತಿಯಾ? ಮುಟ್ಠಾಳಾ. ಡಾನ್ಸ್ ಮಾಡೋಕೆ! ಅಲ್ಲೊ ನಿನ್ನ ಕಾಯಿಲೆ ನೋಡೋಕೆ. ಇಷ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗೋದಿಲ್ವೆ?

ಸಾಂಬ : ಅವರ ಹೆಸ್ರು?

ಚಿದಂ : ಡಾಕ್ಟ್ರ ಹೆಸರೇಕೋ ನಿಂಗೆ? ನಿಂಗೆ ಬೇಕು ಅವರ ಮದ್ದು! ಅವರ ಹೆಸರು ಡಾಕ್ಟರ ಧನ್ವಂತರಿ.

ಸಾಂಬ : ಅಲ್ಲ, ಸಾರ್. ಕೇಸು ನೋಡೋ ಮುಂಚೇನೆ ಧನವಂತರ್ರಿ ಅನ್ನೋ ಡಾಕ್ಟ್ರು? ಶಿವ ಶಿವ!

ಚಿದಂ : ಅಲ್ಲೋ ಪೆದ್ದಾ! ಧನಾತರ್‍ರಿ ಅಂತಲ್ಲಾ. ಧ-ನ್ವಂ-ತ-ರಿ ಇದು ಡಾಕ್ಟರ ಹೆಸರು. ಧನ್ವಂತರಿ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು ಕಣೋ. ಅವರೊಬ್ಬ ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ವೈದ್ಯರು. ಹಳೇಕಾಲದೋರು. ನಮ್ಮದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋದವರು.-

ಸಾಂಬ : (ಭಾರಿ ಚಿರಗಾಗಿ) ಅವರೇ ಇವರೋ?

ಚಿದಂ : (ಜವಾನನ ಹಣೆ ಮುಟ್ಟಿ ಒತ್ತಿ ನೋಡಿ) ನಿಂಗೆ ಜ್ವರಾ ನೆತ್ತಿಗೇರಿದ್ದೇ ನಿಜ. ಸುಮ್ನೆ ಬಿದ್ದಿರು. ಹಳೆಯ ವೈದ್ಯರ ಹೆಸರೇ ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು.

ಸಾಂಬ : ಇರಲಿ ಬಿಡಿ ಸಾರ್. ಅವರಿಗೆ ಪೂರಾ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದಿರಾ, ಸಾರ್. ಏನೆಂದು-

ಚಿದಂ : ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಏನು ಬಿಡಿಸೋದು? ಅದೂ ಪೂರಾ? ಡಾಕ್ಟರ್ರೇ ಬಿಡಿಸೋದು? ಬೇನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಬರ್‍ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ನಾವೇ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು-ಡಾಕ್ಟರರಿಂದ!

(ಸಾಂಬ ನಗಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಬಲವಾದ ಕೆಮ್ಮು ಕಟ್ಟಬರುತ್ತದೆ.)

ಸಾಂಬ : ನಿಮ್ಮಹಾಳು ಹಾಸ್ಯ ಸಾರ್! ಸಾಕು. ಸಾರ್, ಸಾಕು (ಕೆಮ್ಮುತ್ತಲೆ) ಹುಶ್ss! ಅವ್ವಾ! ಅಲ್ಲ (ನಿದಾನಿಸಿ) ನಂಗೇನಾಗಿದೆ ಹೇಳಿದ್ರಾ?

ಚಿದಂ : ಅಯ್ಯೊ! ಮಂಕೇ! ನಿಂಗೇನಾಗಿದೆ-ನಂಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಅದನ್ನು ಡಾಕ್ಟರು ಗೊತ್ತಮಾಡೋದು ಅಂದಾಗ ನಾನೇನು ಹೇಳೋದು? ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆ - ನಂಬರು ೧೨೬ಗೆ ಬನ್ನಿ ಒಂದು ಅರ್ಜಂಟ ಕೇಸಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಬನ್ನಿ ಎಂದು.

ಸಾಂಬ : ೧೨೬? ಅದು ನನ್ನ ನಂಬರೇ?

ಚಿದಂ : ನಿನ್ನ ನಂಬ್ರು ಫೋರ್‍ಟ್ವೆಂಟಿ-೪೨೦! ಸುಮ್ಮನಿರು. ೧೨೬ ಈ ಮನೆ ನಂಬ್ರು. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿ. ಇಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿಲ್ವೇ? ಆ ಡಾಕ್ಟರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು!

ಸಾಂಬ : ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ವೀ? ಇಂದೇ ಬಂದದ್ದು. ಆ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಅದ್ಹೇಂಗೇ ಗೊತ್ತು?

ಚಿದಂ : ಅವನೇ ಕೇಳಿದ - ೧೨೬? ಆ ಮನೆಗೆ ಬೀಗಬಿದ್ದು ವರ್ಷಗಟ್ಲೆ ಆಯ್ತು-ಅಂದ.

ಸಾಂಬ : (ನಗಲು ಯತ್ನಿಸಿ) ನೀವೇನಂದ್ರಿ ಸಾರ್?

ಚಿದಂ : ಏನಂದೆ? ೧-೨-೬ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೂಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲು ಕಿತ್ತುಬಿಟ್ಟೆ!

ಸಾಂಬ : ಹಾಗಾದ್ರೆ ಡಾಕ್ಟರು?

ಚಿದಂ : ಅವರೆಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಾರೆ? ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬರ್ತಾರೆ. ನಾನೇನು ಬೆನ್ಮೇಲೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತೇ? ನಮಗೆ ಡಾಕ್ಟರು ಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಅವರಿಗೆ ಪೇಶಂಟು ಬೇಕು, ನೋಡು. ಅವರೇ ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕೂಗಿದರು-ಇದೀಗ ಬಂದು ಬಿಡ್ತೇನೆ ಎಂದು.

ಸಾಂಬ : ಆಯ್ತಪ್ಪಾ. ಹುಶ್SS.

ಚಿದಂ : ಆಯ್ತೇನು ಎಲ್ಲ ಆಗಿಯೇ ಹೋಯ್ತನ್ನು. ನಾನು ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಸುದ್ದಿ ಈಗಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಊರಿಗೆ ಎಂದಾಯ್ತು! - ಕೇರಿಯಿಂದ ಆ ಕೇರಿಗೆ ಇಡೀ ಊರಿಗೆ ಹೋಯ್ತು. ಚಿತ್ರಕಾರ ಚಿದಂಬರರಾಯರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಮರಳಿದರೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಆಗಿ ಬಿಡ್ತಲೋ! ಆ ಡಾಕ್ಟರರ ದನಿಯಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಈ ನಾನು ಎಂಬ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಕಾರ ಚಿದಂಬರರಾಯ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ, ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂ ಗೈದಿದ್ದಾರೆ! ಎಂಬ ಸುವಾರ್ತೆ ಹಬ್ಬಿ ಹೋಯ್ತಲ್ಲೋ! ಈಗ ನಂಗೆಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ? ನಂಗೆಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ? ನಂಗೆಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತ? ಏನು ಮಾಡಲಿ?

ಸಾಂಬ : ಅದಕೇನ್ ಸರ್, ಮಾಡೋದು? ನಮ್ಮನೆಗೆ ನಾವು ಬಂದ್ರೆ ಅದೇನು ಅಪರಾಧವೇ?

ಚಿದಂ : ಅಪರಾಧಾನೋ ಅಪವಾದಾನೋ! ನಾನಂತೂ ಮಹಾಪರಾಧಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ ನಂಗೆ ಅನಿಸ್ತಾ ಇದೆ ನೋಡು. ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯಾ, ಅದೇಕೋ ನಂಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ನಾಚಿಕೆ, ಸಂಕೋಚ, ಭಯ! ಈ ಕೀರ್ತಿ ಒಂದು ಸಾಡೇಸಾತ ಶನಿಯೊ! ಇದರ ಕಾಟದಿಂದ ಪಾರಾಗುವದು ಹೇಗೋ? ನಾ ಹೋದಲ್ಲಿ ಇದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರ್‍ತದೆ ನೋಡು. ಈ ಹಾಳು ಕೇರಿಗೆ ಈ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರೋದರ ಬದಲು ನಾವು ಯಾವದೇ ಹೋಟ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕಿತ್ತು ನೋಡು!
(ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತ) ಇಲ್ನೋಡು, ನೀನು ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ?

ಸಾಂಬ : ಅದನ್ನೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ, ಆಚೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ. ಆಗಲೆ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಚಳಿ ನಡುಕ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು ಸಾರ್.

ಚಿದಂ : ಇರಲಿ **(ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆದು)** ಹಾಸಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ Ready ಆಯ್ತು. ಇನ್ನು ನೀನು ಹಾಸಿಗೆ ತನಕ ನಡಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಿಯೋ? ನಾನೇ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು -

ಸಾಂಬ : ಏನಿದು? ನಾನು? ನಿಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆಗೆ? ಉಂಟೇ ಸಾರ್?

ಚಿದಂ : ಇಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೆ? ಹಾಸಿಗೇನೂ ಉಂಟು! ನೀನು ಉಂಟು! **(ಹುಸಿ ಮುನಿಸಿನಿಂದ)** ಇಲ್ನೋಡು ಸಾಂಬಾ, ಸುಮ್ನೆ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದಾಂಗೆ ಕೇಳು. ಹೀಗೆ ಇದಿರಾಡಬೇಡ. ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ದನಿಯೆತ್ತಿದರೆ, ಇದೀಗ ನಿಂತಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಂಗೆ ಡಿಸ್.ಮಿಸ್-! ಹಾಂ ಕೇಳು. ಡಾಕ್ಟರು ಬರೋತನಕ ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಿರು. ಅಡ್ಡಾಗು ಬಾ. ಕೈಯತಾ! **(ಬೆಲ್ ಸದ್ದು).**

ಸಾಂಬ : ಬಾಗಿಲ ಬೆಲ್ಲು! ನಿಲ್ಲಿ ನಾ ಹೋಗಿ - **(ಏಳಲು ಮಾಡುವನು)**

ಚಿದಂ : **(ಅವನನ್ನು ನೂಕಿ ಕೂಡ್ರಿಸಿ)** ನೀ ಎಲ್ಲಿ? ಬಿದ್ದಿರು ಅಲ್ಲಿ. ನಾ ನೋಡಿಕೊಳ್ತೇನೆ. ಆ ಧನ್ವಂತರೀನೇ ಬಂದಿರಬೇಕು. **(ಸಾಂಬ ಕೆಮುತ್ತ ಬಾಯಿಗೆ ಕರ್‌ಚೀಫ್ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಚಿದಂಬರ ಹೋಗಿ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆ ತರುತ್ತಾನೆ.)**

ಡಾಕ್ಟರ್ : **(ಮುಂದಾಗಿ)** ಇವರೇನೋ ಪೇಶಂಟು? ಇವರು...........

ಚಿದಂ : ಅಲ್ಲ ನೀವು ಚಿದಂಬರರಾಯರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕಂಡಿದ್ದಿರಾ?

ಡಾ : ಛೇ ಛೇ. ಆ ಅದೃಷ್ಟ ನನಗೆಲ್ಲಿ? ಅವರ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ್ದೆ ಅಷ್ಟೇ-

ಚಿದಂ : **(ದೇಶಾವರಿ ನಗೆ)** ಅವರ ಫೋಟೋ -

ಡಾ : ಫೋಟೋನೂ ಇಲ್ಲ ಗೀಟೋನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ನೋಡೋದು X-Ray ಫೋಟೋ. ಅದೇಕೆ ಈಗ?

ಚಿದಂ : ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಕೆಟ್ಟ ಕುತೂಹಲ. ಇವರೇ --

ಡಾ : ನಂಗೊತ್ತು, Be quiet. **(ಸಾಂಬನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಥರ್ಮಾಮೀಟರ್ ತೆಗೆದು ಉದ್ದಿ ಉಡುಗಿ ತುಂಬ ಆದರದಿಂದ)** Please Sir. ಬಾಯಿ ತೆರೀತಿರಾ? ಇದನ್ನು ಅರ್ಧಮಿನಿಟು ನಾಲಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಇಡ್ತೇನೆ. **(ಸಾಂಬ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ ಚಿದಂಬರನ ಬಳಿಗೆ ತಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ)** ಇದು ಎಂದು ಸುರುವಾಯ್ತು?

ಚಿದಂ : ಇದು ಇಂದೇ. ಈಗ ಇದೇ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲಾ-ಎಂದು.

ಡಾ : ೬ ಗಂಟೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ರು?

ಚಿದಂ : ಹೂಂ. 'ಹೇಳಿದ್ರು' ನಾವು ಊರಿಗೆ ಇದೇ ನಸುಕಿಗೆ ಬಂದ್ವಿ ಮದರಾಸಿನಿಂದ.

ಡಾ : ಬಾಯಿ ತೆರೀರಿ ಸರ್. **(ಥರ್ಮಾಮೀಟರು ಹೊರತೆಗೆದು ನೋಡಿ)**

ಟೆಂಪರೇಚರು ೧೦೪.೫ ಇದೆ. ಪಲ್ಸು ೧೪೦, ತುಂಬಾ ವೀಕು.

ಸಾಂಬ : ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ. ಮದ್ದು ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಇದ್ದರೆ ಸರಿ!

ಡಾ : ಹೌದು. ರಾಯ್ರೇ

ಚಿದಂ : (ಸ್ವಗತ) ಹಾಂ 'ರಾಯ್ರೇ'!

ಡಾ : ಲೋ ಮಿಸ್ಟರ್. ನಂಗೆ ಇಷ್ಟು ಬಿಸಿ ನೀರು ಬೇಕು.

ಚಿದಂ : ಬಿಸಿ ನೀರು? ನಿಮಗೇಕೆ?

ಡಾ : ಏಕೆಂದೆ? You Fore ಸಿರಿಂಜು ಕಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ. ಪೋಲ್ಟೀಸು ಕಾಸಲಿಕ್ಕೆ.

ಚಿದಂ : ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ - ಇಲ್ಲಿ ಅದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಇದೇ ನಸುಕಿಗೇ-ಬಂದದ್ದು.

ಡಾ : ಮನೇಲಿ ಹೆಂಗಸರಾರು ಇಲ್ವೇ?

ಚಿದಂ : ಇಲ್ಲ! (ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು).

ಡಾ : ಪರವಾ ಇಲ್ಲ. ನಾನೇ ಶಾಪಿಗೆ ಹೋಗಿ ತರ್ತೇನೆ.

ಚಿದಂ : ಹೆಂಗಸರನ್ನ ಏಕೆ?

ಡಾ : ಛೀ ಮುಟ್ಠಾಳಾ! ಹೆಂಗಸರನ್ನಲ್ಲೋ ತರೋದು! ಸಿರೀಂಜು, ಪೋಲ್ಟೀಸು ಕುದಿಸಿ ತರ್ತೇನೆ. ಇವನೆಂಥ ಜವಾನ!

ಚಿದಂ : (ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆದು ಹಿಗ್ಗಿ) ಜವಾನ!

ಡಾ : ಜವಾನ ಅಲ್ವೆ? ಮತ್ತೆ ನೀನೇ ಚಿತ್ರಕಾರ ಚಿದಂಬರ ರಾಯರೆಂದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೆಯಾ? (ದೊಡ್ಡ ನಗು)

ಚಿದಂ : (ತಪ್ಪು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ) ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಸಾರ್, ನಾ-ನಾನೇ ಜವಾನ.

ಡಾ : (ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ) ಸಾರ್. ಇದೀಗ ದವಾಖಾನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತೇನೆ. - ಎಲ್ಲ ಸಲಕರಣೆ ಸಜ್ಜು ಮಾಡಿಕೊಂಡು. (ಚಿದಂಬರರಿಗೆ) ಏ Whats your name?

ಚಿದಂ : ಆಂ! ನಾ. ನನ್ನ ಹೆಸರೇ? ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ.

(ಸಾಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆಯಲು ಹೋಗಿ ಕೆಮ್ಮುತ್ತಾನೆ. ಚಿದಂಬರ ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಂಬ ಕರ್ಚೀಫ ಬಾಯಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)

ಡಾ : ಏ, ಸಾಂಬನೋ ಶುಂಭನೋ! ನಿನ್ನ ರಾಯರಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಹೊದಿಸಿ

ಇಡು. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲ? **(ಹೋಗುವನು.)**

ಚಿದಂ : ಸಾಂಬಾ, ಆ ಡಾಕ್ಟ್ರು ನಿನ್ನನ್ನೆ ನಾನೆಂತ ನಂಬಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ನಾನು ಕೋಟು ಹ್ಯಾಟು ಇಟ್ಟೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಓಡ್ದೆ. ಅದರ ಫಲ ಇದು. ಭೋಗಿಸು.

ಸಾಂಬ : ಹಾಗಾದರೆ -

ಚಿದಂ : ಹಾಗಾದ್ರೆ ಹೀಗೆ. ಇಲ್ನೋಡು ಸಾಂಬಾ. ನೀನೇ ನಾನೆಂದು ಡಾಕ್ಟ್ರು ತಿಳಿಯಲಿ. ಆಗ್ತದೆ. ನೀನು ಬಲು ಬೇಗ ಗುಣ ಆಗ್ತೀ. ಮತ್ತೆ ನಾನು ಬದುಕಿ ಉಳಿಯುತ್ತೇನೆ ಹಾಯಾಗಿ, ಅವರ ಕೆಟ್ಟ ಕೌತುಕದಿಂದ.

ಸಾಂಬ : ಅದು ಸರಿ ಅನ್ನಿ. ನಾನು ಹಾಗಾದ್ರೆ ಅಂದದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ.

ಚಿದಂ : ಮತ್ತೇಕೆ?

ಸಾಂಬ : ಈವಾಗ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನೆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ.

ಚಿದಂ : ಪ್ರಾಯ ಹೆಣ್ಣಿಗೋ? ಮಗಳಿಗೋ?

ಸಾಂಬ : ನಿಮಗೆ ತಮಾಷೆ ಸಾರ್. **(ಕೆಮ್ಮು)** ಪ್ರಾಯದ ಅಂದ್ರೆ ಎಳೆ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಣ್ಣು. ಇನ್ನು ಆಕೆಯ ಪ್ರಾಯ ಎಳೆಯದೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ಚಿದಂ : ಗೊತ್ತಾಯ್ತು, ಬಿಡು. ಇಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರೇ! ಆ ಡಾಕ್ಟ್ರು, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ-ಅಂಬಿಕೆ. ಸಾಂಬಾ, ನೀನು ಶಿವಯ್ಯಸಾಂಬ ಅಲ್ಲ ಕಣೋ--

ಸಾಂಬ : ಅಂದ್ರೆ?

ಚಿದಂ : ನೀನು ಆ ಯಾದವರ ಸಾಂಬ. ಭಾಗವತದ ಆ ಯಾದವರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹುಚ್ಚು ಬಹಳ ಇತ್ತು ಎಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ.

ಸಾಂಬ : **(ಅನುಮಾನದಿಂದ)** ಯಾವ ಮೇಳದ ಭಾಗವತರೋ -

ಚಿದಂ : ಹಳೇ ಹುಚ್ಚ! ಭಾಗವತ ಅಂದರೆ ಆ ಹಳೆಪುರಾಣವೋ -ಇಂಥದೇನಾದರೂ ಹೆಣ್ಣು ಹವ್ಯಾಸ ನೀನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇರುವವನೇ ಎಂದು ನನಗೆ ಎಂದೋ ಗುಮಾನಿ! ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು! ಅದಕೇನೇ ಬಂದಕೂಡ್ಲೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಮೊದಲು ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸ್ತಾ ಇದ್ದೀ! ನನ್ನ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಲಗಿಸಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವ

ಚಿಂತೆ ಹತ್ತಿತು ನಿಂಗೆ!

ಸಾಂಬ : ಛೇ. ಛೇ! ಉಂಟೇ! ಸಾರ್ (ಜೋರು ಕೆಮ್ಮು)

ಚಿದಂ : ಸಾಕು. ಸಾಕು. ನಿಧಾನಿಸು ನಿಧಾನಿಸು (ಸಾಂಬನ ತಲೆ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ) ಆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ನಾ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು?

ಸಾಂಬ : ನೀವು-ಇಷ್ಟೇ (ಮತ್ತೆ ಕೆಮ್ಮು) (ಡಾಕ್ಟರನ ಪ್ರವೇಶ).

ಡಾ : Here I am

ಚಿದಂ : (ದಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು) Present Sir!

ಡಾ : ಎಲಾ, ಎಲಾ! ರಾಯರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೆ ಕೂತು ಬಿಡ್ತಿಯೇನೋ? ಒಳ್ಳೆ ಜವಾನಾ! ಶುದ್ಧ ಹೈವಾನಾ! ಇಲ್ಲಿ ಬಾ. ನನಗೊಂದು ಗ್ಲಾಸು ಸ್ವಚ್ಛ ನೀರು ತಾ. (ಸಾಂಬನಿಗೆ) ರಾಯರೇ, ಇದೊಂದು ಕಪ್ಪು ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಿರಿ (ಥರ್ಮಾಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದ ಕಾಫೀ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ) (ಚಿದಂಬರ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು).

ಚಿದಂ : ಡಾಕ್ಟರೇ, ಸ್ವಚ್ಛ ನೀರಿದೆ ಗ್ಲಾಸು ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಪ್ಪು ತರಲೇ? ಅದು ಸ್ವಚ್ಛ ಇಲ್ಲ. ಕಪ್ಪ ಕಪ್ಪಾಗಿದೆ!

ಡಾ : ಇರಲಿ. ಬೇಡ ನಿನ್ನ ತಲೆಹರಟೆ. ಈ ಎಂಪ್ಯೂಂ ಹಿಡಿ - ಹೀಗೆ. (ಸಿರಿಂಜಿನಲ್ಲಿ ಮದ್ದು ಹೀರುತ್ತಾನೆ.)

ಚಿದಂ : ಇದೇನು, ಮದ್ದು ಚುಚ್ಚುತ್ತೀರಿ?

ಡಾ : ನಿನಗೇಕೋ ಆ ಉಸಾಬರಿ?

ಚಿದಂ : (ಗಲ್ಲ ಬಡಿದುಕೊಂಡು) ಹಾಂ ಬರೋಬರಿ!

ಡಾ : ರಾಯರೇ ಒಂದು ಪೆನ್ಸಿಲಿನ್ ಶಾಟ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡ್ತೇನೆ.

ಸಾಂಬ : 'ಏನ್ ಶಾಟು? ಪೆನ್ಸಿಲ್ಲು? (ಚಿದಂಬರ ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.) ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ! ಏನು ಕೊಡ್ತೀರೋ ಕೊಡಿ. ಲಗು ಗುಣಾಮಾಡಿ ಕೊಡಿ!

ಡಾ : ಅದರ ಆಶೆ ಬಿಡ್ರಿ ಸರ್. ನಾವು ಮದ್ದು ಕೊಡೋದು.

ಚಿದಂ : ಮತ್ತೆ ಅದಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲು ಕೊಡೋದು.

ಡಾ : ಏ ಸಾಂಬಾ ದುರು ದುರು ನೋಡ್ತೀ ಏನು? ಇಕೋ ರಾಯರ ಶರ್ಟಿನ ತೋಳು ಮೇಲೇರಿಸು. ಈ ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜು. ಸರಿ. ಈಗ ನೀನು ಹಿಂದೆ ಸರಿ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ನಿನಗಲ್ಲ. ರಾಯರಿಗೆ Please Sir ತುಸು ಅತ್ತ

ಕಡೆಗೆ ನೋಡ್ತೀರಾ? (ಮದ್ದು ಚುಚ್ಚುವನು)

ಚಿದಂ : ಡಾಕ್ಟರೇ, ನಮ್ಮ ರಾಯರಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ-ಯಾವ ನಮೂನೆ?

ಡಾ : ನಮೂನೆ ನ್ಯೂಮೋನಿಯಾ! (ಹೊರಗೆ ಬೆಲ್)

ಚಿದಂ : (ಗಾಬರಿ) ಅದೋ ಮತ್ತಾರೋ ಬಂದರು! ಏನು ಮಾಡಲಿ?

ಡಾ : ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲ್ಲು. ಬಂದವ ನನ್ನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟು. ಪೋಲ್ಟೀಸ ತಂದಿರಬೇಕು - ರಾಯರ ಎದೆಗೆ ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ. ಬನ್ನಿ, ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ.

ಮಿಸ್ಟರ್ ಕುಂಭಕೋಣಂ : ಇಲ್ಲಿ ಇತ್ತ ಬನ್ನಿ. ತಂದಿರಾ ಎಂಟಿಫ್ಲೆಮಿನ್.

ಕುಂಭ : ಹೌದು ಡಾಕ್ಟರ್!

ಡಾ : 'ಸರ್' ಅನ್ನಿ, ಮತ್ತೆ ಮರೆತ್ರಾ?

ಕುಂಭ : ಕ್ಷಮಿಸಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಲ್ಲ, sorry ಸರ್ ಡಾಕ್ಟರ,...ಛೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಾರ್! (ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ,-ರೋಗಿಯನ್ನೂ ಡಾಕ್ಟನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತ.)

ಡಾ : ಬೆಡ್ ರೂಂ ಎಲ್ಲಿ ಜವಾನ!

ಚಿದಂ : (ತುಸು ದಿಗಿಲು ಬದ್ದು) ಅದೋ ಅಲ್ಲಿದೆ, ಸಾರ್

ಡಾ : ರಾಯರನ್ನು ಹಾಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಯ್ದು ಮಲಗಿಸೋಣ ಮಿಸ್ಟರ್ ಕುಂಭ-

ಕುಂಭ : (ಸ್ವಗತ) ನನ್ನ ಪುಣ್ಯ. ಮಿಸ್ಟರ್ ಕೋಣ - ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ! (ಪ್ರ) ರೆಡಿ ಸರ್. ಆದರೆ ಹಾಸಿಗೆ ರೆಡಿಯೇ?

ಚಿದಂ : ಆತ ಆಗಲೇ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ -

ಡಾ : ಆತ? ಏ ಶಿವಯ್ಯ ಹೀಗೇನೋ ಕರೆಯೋದು ನಿನ್ನ ರಾಯರಿಗೆ?

ಚಿದಂ : ಅಯ್ಯೋ, ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಬಂದುಬಿಡ್ತು - ಇದಕೂ ಮದ್ದುಂಟೇ? (ಹುಸಿನಗೆ)

ಡಾ : ನಿನ್ನ ತಲೆಗೂ ಉಂಟು. ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ರಾಯರು ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆ ತಾವೇ ಹಾಸಿಕೊಳ್ಳೋದೇ?

ಚಿದಂ : ಹೌದು, ಹೌದು ಸಾರ್. ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಗೇನೇ. ನಂಗೆ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟು ಸ್ವಾವಲಂಬಿ!

ಡಾ : ಭೇಷ್! ಹಾಗಿರಬೇಕು. ನೀನೋ ಹೇವಿಲಂಬಿ ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಿರಬೇಕು, ಸಾಂಬಶಿವಾ! ರಾಯರೇ ನೀವು ಬಿದ್ದೀರಿ. ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಒಯ್ತೇವೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ. ಹೆದರಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಜೀವ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ!

ಚಿದಂ : **(ಸ್ವಗತ)** ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈ? ನನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದೆ!

ಡಾ : ಏ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡ್ತಿದ್ದಿ? ಏ ಮಿಸ್ಟರ್ ಕೋಣ -

ಕುಂಭ : **(ಸ್ವಗತ)** ಭೇ ಭೇ ಅಂದೇ ಬಿಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿ. **(ಪ್ರಕಟ)** Ready sir ಹಾಂ. one -two - three.

ಚಿದಂ : ತಡೀರಿ, ತಡೀರಿ. ಈ ಸೀಸೆಯಾತಕ್ಕೆ? ಅವರಿಗೆ ಮದ್ದು ಕುಡಿಸಬೇಕೇ?

ಡಾ : ಹೌದು ಹೌದು, Sorry ಮರೆತೇ ಹೋದೆ. ಒಂದು ಪಾಲು ಈಗಲೇ ಕುಡಿಸು. **(ಚಿದಂಬರ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)** ಇದ್ನೋಡು, Shake-well before giving the dose. ಅಂದರೆ ಡೋಸು ಕುಡಿಸೋ ಮುಂಚೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗದಗದ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಬೇಕು!

ಚಿದಂ : ಓ.ಕೆ. ಡಾಕ್ಟರ್. ಅದಕೇನಂತೆ! **(ಆತ ಸಾಂಬನನ್ನೆ ಅಲುಗಾಡಿಸ ಹತ್ತುವನು)** ರಾಯರೇ ತುಸು ತಾಳಿ..

ಸಾಂಬ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಸರ್, ಸಾರ್!

ಡಾ : ಅಯ್ಯೋ, ಮನೆಹಾಳಾ! ರೋಗಿನಲ್ಲೊ ಅಲ್ಲಾಡಿಸೋದು, ಮದ್ದನ್ನ. ಮದ್ದಿನ ಸೀಸೆಯನ್ನು.

ಚಿದಂ : ಹೀಗೋ ತಪ್ಪಾಯ್ತು, ಸಾರ್. ಇಕೊಳ್ಳಿ ರಾಯರೆ, ಮದ್ದು (ಕುಡಿಸುವನು) ಈಗ No Problem!

ಡಾ : ತಪ್ಪು ನಿಂದಲ್ಲ ಬಿಡು, ಅದು ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ಅವ್ವಂದು. ನಿಂಗೆ No problem! ಅದು ನಮಗೆ ಡಾಕ್ಟರ ಪೇಶಂಟ್ರಿಗೆ! ಇರಲಿ. ಇನ್ನು ರಾಯರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಒಳಗೆ ಒಯ್ಯೋಣ, ಬನ್ನಿ ಕುಂ -ಕೋss

ಕುಂಬ : ಬಂದೆ. ಕರೆಯೋದೇ ಬೇಡ. I am ready. Ever Ready.

ಡಾ : ನೀನೇನು ಬ್ಯಾಟ್ರಿಯೆ?

ಕುಂ : **(ನಗೆ)** ಹೆ: ಹೆ: ಹೆ s

ಚಿದಂ : ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ಸರ್! ನನ್ನ ಕೈಕೊಡ್ಲಾ?

ಡಾ : ಆಗಲೆ ಕೈಕೊಟ್ಟೆ ಅಲ್ಲ! ಅದೋ ಆ ಕುರ್ಚಿ ಕಾಣ್ತದಲ್ಲ!

ಚಿದಂ : ಹೌದು ಸಾರ್ ಕಾಣ್ತದೆ.

ಡಾ : ಹೋಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೋ (ಚಿದಂಬರ ತೆಪ್ಪಗೆ ಕೂಡ್ರುತ್ತಾನೆ. ಡಾಕ್ಟರ ಮತ್ತು ಕುಂಭಕೋಣಂ ಸಾಂಬನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಒಳಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಕುಂಭ ತಿರುಗಿ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಬ್ಯಾಗು ಇತ್ಯಾದಿ ಒಳಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ.)

ಚಿದಂಬರ : (ಕೂತ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಕೂತು ಮತ್ತೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಸುಳಿದಾಡಿದಾಗ ಬೆಲ್ ಸದ್ದು, ಗಾಬರಿಯಿಂದ-)

ಅದಾರು?

(ಕುಮಾರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ).

ಶ್ರೀಮತಿ : ಎರಡು ಸಲ ಬೆಲ್ಲ ಬಾರಿಸಿದೆ -

ಚಿದಂ : Sorry ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬೆಲ್ ಕೆಟ್ಟಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀಮತಿ : (ನಕು) ನಾ ನಂಬಲಾರೆ. ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು ಬೆಲ್ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಚಿದಂ : ಹಾಗಾದರೆ, ನನ್ನ ತಲೆಯೇ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅದು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ನಾ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು ನಾ ಬಂದ ವೇಳೆ. ನೀವು ಈಗ ತಾನೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರಿ! (ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ) ಎಲ್ಲವೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ! ನೀವೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜನ!

ಚಿದಂ : (ಗಾಬರಿ) ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜನ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅದೇನೂ ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಚಿತ್ರ-ಚಿತ್ರಕಾರ, ಕಲೆ-ಕಲಾವಿದ!

ಚಿದಂ : ಸರಿ ಸರಿ ಆಮೇಲೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ, ಈ ಮೊದಲು ಆದದ್ದು ಹೇಳ್ತಿದ್ದೇನೆ - ಬೆಲ್ ಎರಡುಸಲ ಬಾರಿಸಿದೆ ಯಾರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನೋಡಿದೆ, ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೇ ಇತ್ತು - ಯಾರಿಗೋ ಬರಲಿಕ್ಕೆಂದು. ನಾನೇ ಬಂದೆ.

ಚಿದಂ : ಸರಿ. ಯಾರೋ ಬರುವವರಿದ್ದರು. ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ ಕಾಯು ತಿದ್ದ-ಪ್ರಾಯದ ಹೆಣ್ಣು! ನೀನೇ ಏನು?

ಶ್ರೀಮತಿ : (ತುಸು ಕೆರಳಿ) ಅಂದರೆ! ಹಾಗೇನು ನಾನು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಯದವಳೇ? ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ಚಿದಂ : ಪ್ರಾಯಶಃ ಅಷ್ಟೇನು ಆದಂತಿಲ್ಲವೆನ್ನಿ. ಇರಲಿ. ನೀವು ಬೆಲ್ ಬಾರಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೇಳಿಸಿಲ್ಲ. ಬೆಲ್ ಕೆಟ್ಟಿರಬೇಕು.

ಚಿದಂ : ಅದೇ ಆ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಣ್ಣು!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪ್ರಾಯದ ಹೆಣ್ಣು! **(ವ್ಯಾನಿಟಿ ಬೇಗ ತೆರೆದು ಮುಖ** ಸಿಂಗಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ) ಈಗ ಹೇಗೆ? ಪ್ರಾಯ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೇ? **(ನಗುವಳು)**.

ಚಿದಂ : ಓ ಆ ಬಾಗಿಲು **(ಏಳುವನು ಕದ ಇಕ್ಕಲು)**.

ಶ್ರೀಮತಿ : ನಿಲ್ಲಿ, ನೀವೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಬಾಗಿಲ ಮುಚ್ಚಿ ಒಳಗೆ ಬಂದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಬರಲಿದ್ದಾರೋ.--

ಚಿದಂ : ಇನ್ನಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವೇ ಆ ತರುಣಶ್ರೀಮತಿ ಕುಮಾರಿ-

ಶ್ರೀಮತಿ : ನಾನು ಶ್ರೀಮತಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಮಾರಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಕುಮಾರಿ ಶ್ರೀಮತಿ!

ಚಿದಂ : ಸರಿ. ಶ್ರೀಮತಿಯವರೇ ನಿಮಗಾಗಿಯೇ ಕಾಯುತಿದ್ದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಏಕೆ? ಏನಾದರೂ ಸಂದೇಶವಿದೆಯೇ?

ಚಿದಂ : ಸಂದೇಶವಲ್ಲ ಸಂದೇಹ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅದು ಬಿಡಿ. ದೇಹ ಇರೋವರೆಗೂ ಸಂದೇಹ ಇರೋದೆ- ಏನಾದರೂ, ಸರಿ.

ಚಿದಂ : ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ. ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಅಂದರೆ ಇದೀಗ ನಾವು ತುಸು ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಪಾs ಪ. ಕಾಯಿಲೆ, ಯಾರಿಗೋ?

ಚಿದಂ : ಅದೇ! ಮ್ಯಾಡಂ, ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲೇ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಮಡ್ಡಮ್ಮಾ ಅಲ್ಲ ನಾನು. ಮಿಸ್ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ದೆ ಇನ್ನೇನು ಕೇಳ್ತಾರೆ? ಸದ್ದನ್ನೇ?

ಚಿದಂ : ಅಲ್ಲ, ಕೇಳೋ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೀವು ಅಧಿಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸದಿದ್ದರೆ -

ಶ್ರೀಮತಿ : **(ತುಂಟ ದನಿ)** ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಧಿಕವಾದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಉಣಾ! ಅದ್ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ?

ಚಿದಂ : ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಲೆ ಎಂದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅದೇನು ಮಹಾ! ಅಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಾನಿಂತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಪಾಪಚ್ಚಿಯೊಬ್ಬಳು

ಚಿದಂ : ಆಂ? ಪಾತಾಳದ ಪಾಪಚ್ಚಿಯೇ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಲ್ಲ ಇದು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವಳು! ಆಕೆ ಬೇತಾಳದಂತೆ ತಲೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ 'ಇದೀಗ ಡಾಕ್ಟ್ರು ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋದ್ರು' ಎಂದಳು. ಸೀಕೇನು ಸೀರಿಯಸ್ಸೊ?

ಚಿದಂ : ನ್ಯುಮೋನಿಯಾ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ನ್ಯುಮೋನಿಯಾ! ದೇವರದೇ ದಯೆ!

ಚಿದಂ : **(ಚಕಿತ)** ದೇವರ ದಯೆ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ದೇವರ ದಯೆ ಅಲ್ದೆ ಇನ್ನೇನು? ಈ ಸೆಕೆಯಲ್ಲಿ, ಈ ಹವಾಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೇನೆಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯುಮೋನಿಯಾನೇ ಭಾರಿ ಲೇಸು!

ಚಿದಂ : ಹೌದೆ? ಅದು ಹೇಗೆ? ಇದ್ಯಾವ ನಮೂನೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅದು ಹೀಗೆ - ನ್ಯುಮೋನಿಯಾ ಆದವರನ್ನು ಭಾರಿ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಇಡಬೇಕು. ಉರಿಸೆಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ತನ್ನಾರೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಇದೂ ಒಂದು ಚೋದ್ಯವೇ-

ಚಿದಂ : ಯಾವುದು ಚೋದ್ಯ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಈ ವೈಶಾಖ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಯ್ತು!

ಚಿದಂ : ಇದು ಬರಿ ಕುಚೋದ್ಯದ ಮಾತು. ಇರಲಿ ಬಿಡಿ. ನಾವು ಮದರಾಸಿನಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂ ಸೆಕೆ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಹೌದೆ? ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಗೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದವರು ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ ಅಲ್ಲ?

ಚಿದಂ : ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಖುದ ಚಿತ್ರಕಾರ ಚಿದಂಬರ ರಾಯರೇ ಸೀಕು ಬಿದ್ದದ್ದು! **(ಸ್ವಗತ)** ಅಂದರೆ ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದವರೆನ್ನಿ!

ಶ್ರೀಮತಿ : **(ಕಳವಳ. ದನಿತಗ್ಗಿಸಿ)** ಅಯ್ಯೋ! ಪಾಽಪ. ರಾಯರಿಗೆ ಸೀಕೇ? ಮತ್ತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ -

ಚಿದಂ : ಅದ್ಹೇಂಗೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು?

ಶ್ರೀಮತಿ : **(ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ)** ಸಾಽಽಽರಿ. ಅದೂ ಗೊತ್ತಾಗೋದಿಲ್ವೆ- ಹೆಂಗಸಿಗೆ? ಇದೆಲ್ಲ ಏನು ಹೇಳ್ತದೆ? ಇಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿದ್ರೆ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ ಆಗುತ್ತಿತ್ತೇ? ಗಂಡ್ಸು ಒಳ್ಳೆ ಗಟ್ಟುಮುಟ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ಹೀಗೇನೇ! ಇನ್ನು

ಬೇನೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತೆ ಕೇಳೋದುಂಟೇ? (ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು) ರಾಯರು ಲಗು ಗುಣವಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಚಿದಂ : ಅದು ಹೇಗಂತೀರಿ? ರಾಶಿ ಭವಿಷ್ಯ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಓ ಅದಕ್ಕೇ ರಾಶಿ ಅನುಮಾನವೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಯಾವದೇ ರೋಗ, ಡಾಕ್ಟರು ಕೈಹಾಕಿ ಕೆಡಿಸದೇ ಹೋದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಂದಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ-ಎಂದಿಗಿಂತ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚೆಯೇ, ಅನ್ನಿ - ಗುಣವಾಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಚಿದಂ : ಅದು ಹೇಗಂತೀರಿ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ನಂದೇ ಅನುಭವ. ಒಮ್ಮೆ ನನಗೆ ನೆಗಡಿ ಆಯಿತು. ಮದ್ದು ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಏಳು ದಿನ ಉಳಿಯಿತು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಯಿತು, ಡಾಕ್ಟರರ ಮದ್ದು ಮಾಡಿದೆ-ಒಂದುವಾರ ಬೇಕಾಯಿತು ಗುಣವಾಗಲಿಕ್ಕೆ.

ಚಿದಂ : ಇನ್ನು ಗುಣವೇ ಆಗದಿದ್ದರೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಎದ್ದರೆ ಗುಣ, ಬಿದ್ದರೆ ಹೆಣ. ಇಲ್ಲಿ ಹಣ ಮುಖ್ಯ. ರೋಗಿ ಮದ್ದಿನಿಂದ ಸತ್ತರೆ ಅವನ ಮಗ ಡಾಕ್ಟರರ ಬಿಲ್ಲು ತೆತ್ತು ಸಾಯ್ತಾನೆ. ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗೊಲ್ಲ.

ಚಿದಂ : ಅಹುದು ಬಾಯವರೇ. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಗಾದೆಯೇ ಇದೆ. A doctor buries his mistakes.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಹಾಂ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು. And a judge hangs them! ಅದಕ್ಕೇ..... ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜ ಹೇಳುತಿದ್ದ. 'ವೈದ್ಯರಾಜ ನಮಸ್ತುಭ್ಯಂ' **(ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಾಳೆ).**

ಚಿದಂ : **(ದನಿಗೂಡಿಸಿ)** 'ಯಮರಾಜ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಸಹೋದರ'! **(ನಕ್ಕು)** ಬಾಯಿಯವರೇ! ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಯಂದರೆ ಬಾಯಿ! ಮಾತೆಂದರೆ ಮಾತು ನೋಡಿ. ಎಂಥ ಮೋಡಿ! ಕಾಲ ಕಳೆದದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ : **(ಕೈಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿ)** ಅರೆ ತುಂಬ ಲೇಟ ಆಯ್ತು - ಇನ್ನು ನಾನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಯರನ್ನು-

ಚಿದಂ : ಈಗ ಬೇಡ. ಅವರು ಒರಗಿದ್ದಾರೆ - ತುಂಬ ರೆಸ್ಟು ಬೇಕು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅವಶ್ಯ ಬನ್ನಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಓ. ಕೇ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ?

ಚಿದಂ : ಓ. any time! any time!

ಶ್ರೀಮತಿ : ನಾಡಿದ್ದು ರಾತ್ರಿ?

ಚಿದಂ : ನಾಡಿದ್ದು ಸರಿ. ರಾತ್ರಿ ಬೇಡ. ಡಾಕ್ಟರು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ರಾಯರ ದರ್ಶನ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಇನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಕೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವೇ ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯರಲ್ಲವೇ?

ಚಿದಂ : ಹೂಂ. ಹಾಗೆಯೇ ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಲ್ಲ ನೀವೇ ರಾಯರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. Sorry.

ಚಿದಂ : **(ದೇಶಾವರಿ ನಗು)** ಇರಲಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಭಾವಿಸಿರಿ. ರಾಯರೂ ನಾನೂ ಒಂದೇ ಜೀವ. ಒಂದೇ ದೇಹದಂತೆ! After all What's in a name?

ಶ್ರೀಮತಿ : **(ನಕ್ಕು)** ಆದರೂ ನಾಮದ ಬಲ ಒಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅಂದರು -

ಚಿದಂ : ಅವರು ಪುರಂದರದಾಸರು! ನಾವೂ-ನೀವೂ ದಾಸರ ಕೂಟವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ : **(ನಕ್ಕು)** ಹೌದು. ಇದು ಚಿತ್ರಕಾರ ಚಿದಂಬರ ರಾಯರ ಚಿತ್ರಕೂಟ!

ಚಿದಂ : ಸರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾಡಿದು-ಮುಂಜಾನೆ. ಮರೀತೀರಾ ಮತ್ತೆ!

ಶ್ರೀಮತಿ : **(ನಕ್ಕು)** ಮರೀಬೇಕೇ ಮತ್ತೆ? ಅಚ್ಚಾ, ಟಾ, ಟಾ.

(ಹೋಗುವಳು).
(ಡಾಕ್ಟರರ ಪ್ರವೇಶ. ಒಳಗಡೆ ಕುಂಭಕೋಣಂನ ಕಡೆಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ)

ಡಾ : ಆ ನರ್ಸಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದಲ್ಲ?

ಕುಂಭ : **(ಹೊರಬಂದು)** ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಅವಳ duty ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.

ಡಾ : ಸರಿ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಕುಂಭ : ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ರಾ? ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಆದ್ರೆ? ರಾಯರ ಉಸಿರಾಟ.

ಡಾ : Dont you worry. ನಾನು ಇನ್ನು ಹೊರಟಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗು ತುಂಬುವದಿದೆ. ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರು. **(ಕುಂಭಕೋಣಂ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವನು).**

ಚಿದಂ : ಇದೇನು? ನರಸಮ್ಮನ ವಿಚಾರ?

ಡಾ : ನಿಮಗೇಕೆ? ನರಸಪ್ಪನ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೇ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ರಾಯರ

ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ನರ್ಸಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆ? ನಿಂದೇನು ಆಕ್ಷೇಪ?

ಚದಂ : Thanks ಡಾಕ್ಟರ್. Very many thanks ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನರ್ಸೋ, ನರ್ಸು ಒಳ್ಳೆಯವಳೋ? ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕೇಸು ಭಾರೀ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ-ಆಕ್ಷೇಪವಲ್ಲ.

ಡಾ : ಆ ನರ್ಸು ಪರ್ವಾ ಇಲ್ಲ ಕಣೋ. ಭಾರಿ ಒಳ್ಳಯವಳೇ-ಹೇಗೆ ನೋಡಿದರೂ, ರಾಯರನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ತಾಳೆ ಬಿಡು.

ಚದಂ : ಸರಿ. ನನಗೆ ಭಾರಿ ಸಹಾಯ-

ಡಾ : ಎಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿ! ನಿನಗೇಕೋ ಅವಳ ಸಹಾಯ? ಅವಳಿಗೆ ರಾಯರಿಗೇ ಗಂಟು. ನಿನ್ನದೇನು ಇಲ್ಲಿ ನಂಟು? ಎಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಇಸಮು ಈತ.

ಚದಂ : ನಾನು ಅಂಥ ವಿಚಿತ್ರಾನೇ? ಇರಬಹುದು ಇರಬಹುದು. ನಂಗೆ ಗಾಬರಿ ಡಾಕ್ಟ್ರೇ! ರಾಯರಿಗೆ ಏನಾಗ್ತದೋ! ಅದೇ ಗಾಬರಿ. ಹೀಗೆ ಉಲ್ಟಾಪಲ್ಟಾ ವಿಚಿತ್ರ ಮಾತಾಡ್ತೀನಿ! ರಾಯರಂತೆ-

ಡಾ : ಅಂದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಯರೂ ಹೀಗೇ ವಿಚಿತ್ರಾ ಉಲ್ಟಾ ಪಲ್ಟಾ?

ಚದಂ : **(ಹುಸಿ ನಗುತ)** ಅದೇನು ಕೇಳ್ತೀರಿ ಡಾಕ್ಟ್ರೇ? ಅವರು ಚಿತ್ರಾನೂ ಅಷ್ಟೇ ಅವರೂ ಅಷ್ಟೇ! ತಲೆತಿರುಕತನಕ್ಕೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ-ಒಂದು ಕಾಳಿನ ಎರಡು ಹೋಳು ಅನ್ನಿ! ನನ್ನ ಅಡಗಿಸಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಕಾಣಿಸಬೇಕು!

ಡಾ : ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಸಾಂಬಯ್ಯಾ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು!
ಅಂದ್ರೆ ಅವರೇ ನೀನು ನೀನೇ ಅವರು!

ಚದಂ : ರೂಪಾಯಿಗೆ ನೂರು ಪೈಸೆ ಖರೆ. ಡಾಕ್ಟರರೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ 'ರಾಯರೇ' ಎಂತ ಕರೆದರೆ ನಾನೆ ಓ ಎಂದು ಹೋಗ್ತೇನೆ!

ಡಾ : ಸೈ ಸೈ! ನೀನೂ ಒಬ್ಬ ಭಾರಿ ತಮಾಷೆ ಜವಾನ ಕಣೋ! ಅಲ್ಲೊ ನಿನ್ನ ರಾಯ್ರು ಭಾರಿ ಆರ್ಟಿಸ್ಟು. ದೊಡ್ಡ ಪೇಂಟರ್ ಅಲ್ಲವೆ?

ಚದಂ : ಆಂ? ಅದು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ಸಾರ್? ಅಲ್ಲ ನೀವೂ ಪೇಂಟು ಮಾಡ್ತೀರಿ. Throat Paint.

ಡಾ : ಎಲಾ ಮುಠ್ಠಾಳಾ! ನಿನ್ನ Throat paint ತುಂಬಬೇಕು. ಬಣ್ಣದ ಮಾತೇ

ಮಾತು! ನೀನೂ ಒಬ್ಬ ಇವನೇ!

ಚಿದಂ : ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಇದು ಬರಿ ಜೋಕು, ಆದರೆ ಜೋಕೆ! - ರಾಯರ ಆರ್ಟಿನ ಬಗೆಗೆ ಮಾತಾಡಿದರೆ! ಅವರ ಒಂದು ಚಿತ್ರ ೫೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗೆ ೧೦೦೦೦ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರಿ ಹೋಗ್ತದೆ, ನೋಡಿ!

ಡಾ : ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಬಿಡೋ. ಅವರೆ ಬರೆದ ಚಿತ್ರ ನನ್ನ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಇದೆ - ಈ ಇಂದಿಗೆ ೫ ವರ್ಷವಾಯ್ತು!

ಚಿದಂ : ಅದರ ಹೆಸರು?

ಡಾ : ಹೆಸರು 'ಗಜನಿಂಬೆರಂಭೆ'!

ಚಿದಂ : ಹೌದೆ! ಅದೃಷ್ಟವಂತರು ನೀವು! ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ರಿ?

ಡಾ : ಅದು ಒಂದು ಕೆಲೆಂಡರೋ! ಒಬ್ಬ ಪೇಶಂಟನ ಮನೆಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ತಂದಿದ್ದೆ! ಇನ್ನೂ ಇದೆ.

ಚಿದಂ : ಆ ಕೆಲೆಂಡರು ನೋಡಿಯೇ ದಿನದ ತಾರೀಖು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಾ?

ಡಾ : ಏ ಹುಚ್ಚಾ! ಇಂಥ ಕೆಲೆಂಡರು ತಾರೀಖು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ತಾರೋ? ತೂಗಿ ಹಾಕುವದು ಅದರ ಚಿತ್ರಕ್ಕಾಗಿ. ಇಷ್ಟೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ವೇ? ಹಃ ಹಃ ಹಃ ಹಸೀ ಹುಚ್ಚ!

ಚಿದಂ : **(ಪೆಚ್ಚು ಬಿದ್ದಂತ)** ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಚಿತ್ರಕಾರರೇ ಇದ್ದಾಗ ಆ ಚಿತ್ರ ಏಕೆ ಬೇಕು ಬೇರೆ?

ಡಾ : ಅದೇ ನೆನಪಾಯ್ತು ನೋಡು. ಸಾಂಬಾ, ನಿಮ್ಮ ರಾಯರು ಹೀಗೆ ವರ್ಷಗಟ್ಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ದೂರ ಏಕೆ ಉಳಿತಾರೋ? ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಚಿದಂ : ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಹವಾಮಾನವೇ ಹಿಡಿಸೋದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಅಲ್ವೇ ಅವರದು?

ಡಾ : ಇದೇನು ಮಳ್ಳು ಪ್ರಶ್ನೆಯೋ? ನೀ ಸಾಂಬಯ್ಯನಲ್ಲ. ಶುದ್ಧ ಶುಂಭಯ್ಯ! ರಾಯರು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಇಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿ ಒಂದುವಾರ ಆಯ್ತು!

ಚಿದಂ : ಅಬ್ಬಬ್ಬ!

ಡಾ : ಅವರಿಗಾಗಿ ಸತ್ಕಾರ ಸಮಾರಂಭ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್

ಚಿದಂ : ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ!

ಡಾ : ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಳೆ ಅವರನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಮೇಯರರೇ ಬರಲಿದ್ದಾರೆ!

ಚಿದಂ : ಅಯ್ಯೋ! ದೇವರೇ! **(ಧಪ್ಪನೆ ಕೂತು ಬಿಡುವನು.)**

ಡಾ : **(ಗಾಬರಿ)** ಏನು? ಏನಾಯ್ತು?

ಚಿದಂ : ಏನಿಲ್ಲ, ಏನಿಲ್ಲ ಸುಸ್ತು. ತುಸು ಸುಸ್ತು. ಸಿಗರೇಟು ಸೇದ್ಲೇ? ನೀವೂ ಒಂದು ಸ್ಮೋಕು ಮಾಡ್ತೀರಾ? (ಸಿಗರೇಟ ಕೇಸು ಮುಂದೆ ಮಾಡುವನು)

ಡಾ : **(ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು)** ಇದೇನು? ಗೋಲ್ಡಕೇಜು? ಮನೆ ಆಳಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರಾಯರ ಸಿಗರೇಟ ಕೇಸು? ಬಂಗಾರದ್ದು! ಎಲ್ಲಿ ಲಪ್ಟಾಯಿಸಿದಿಯೋ, ರಾಜಾ, ಇದನ್ನು? **(ತಾನೇ ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಹತ್ತುವನು.)**

ಚಿದಂ : ಹಾಂ ಹಾಂ ಇತ್ತ ಕೊಡಿ ಆ ಕೇಸು. ನೀವೂ ಲಪ್ಟಾಯಿಸಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ರಾಯರೂ ನಾನು ಬಹಳ ಅನ್ಯೋನ್ಯ. ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ ಆಗ್ಲೇ? ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರಂತೆ. ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಗರೇಟು ಇದ್ದಂತೆ. ರಾಯರೇ ನಂಗೇ ಸಿಗರೇಟ ಕೇಸು ಕೊಟ್ಟರು. ಆರ್ಟಿಸ್ಟರೇ ಹಾಗೆ, ನೋಡಿ. ಅವರ ಹೆಸರೇ ಒಳಗೆ ಕೊರೆದಿದೆ! ಹಾಂ. ಹಚ್ಚಿ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿ.

ಡಾ : **(ಸೇದುತ)** ವ್ಹಾ ವ್ಹಾ very high class! ಲೋ ಸಾಂಬಾ ನಿನಗೆ ಈ smoking ಚಟ ಹೇಗೋ?

ಚಿದಂ : ಚಟ ಇಲ್ಲದ ಬದುಕು ಒಂದು ಬದುಕೇ? ಅದು ಬರಿ ಸಾಯಬಾರದೆಂಬ ಹಟ-ಚಟದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಂತೆ! ಏನಂತೀರಿ? **(ಇಬ್ಬರೂ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವರು).**

ಡಾ : ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ನಾವೆಲ್ಲ ಹೊಗೆಯಲ್ಲೆ ಹೋಗುವದು. We all end in smoke.

ಚಿದಂ : ನಮ್ಮ ರಾಯರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂತಿದ್ದರು. **(ಒಳಗಿಂದ ಕುಂಭ ಕೋಣಂ ಬರುವನು)**

ಡಾ : ನಿಂಗೆ ನಿನ್ನ ರಾಯರಿಗೆ smoke ಒಂದು jokeಉ! **(ದೊಡ್ಡಕ್ಕೆ ನಗುವನು. ಕೆಮ್ಮುವನು)** ಏನು ಮಿಸ್ಟರ್ ಬಂದು ಬಿಟ್ರಿ? ಪೇಶಂಟು?

ಕುಂಭ : ಗಡದ್ದು ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿದೆ ಪೇಶಂಟಿಗೆ.

ಡಾ : ನೀವೇಕೆ ಇಂಪೇಶಂಟಾಗಿ ಬಂದ್ರಿ!

ಕುಂಭ : ಆ ಥರ್ಮಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಇದ್ದರೆ -

ಡಾ : ಎಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ! ಥರ್ಮಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇರೋದೇ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ. ಅದು ತಣ್ಣಗಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅದೇಕೆ ನಿಮಗೆ? ರಾಯರಿಗೆ ನಿದ್ದೇಲೇ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಸುವಿರೇನು?

ಕುಂಭ : ಅವರಿಗಲ್ಲ ಸರ್, ನಾನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಗಂಟೆಗಟ್ಲೆ ಆಯ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಾತೇ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗಂಟಲು ಒಣಗಿ ಹೋಯ್ತು!

ಡಾ : ಎಂಥ ಮನುಷ್ಯ! ಗಂಟೆಗಟ್ಲೆ ಮಾತು ನಮ್ಮ ಗಂಟಲಿನಿಂದ. ಮತ್ತೆ ಗಂಟಲು ಒಣಗಿದ್ದು ಈ ಮಹಾರಾಯರಿಗೆ! ಸರಿ ಸರಿ. ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಿರಿ. ಕಾಫಿರಾಗಾ ಮಾತ್ರ ಹಾಡಬೇಡಿ. ರಾಯರ ನಿದ್ದೆ ಹರಿದೀತು! ಥರ್ಮಾಸು ಅಲ್ಲೇ ಒಯ್ಯಿರಿ! **(ಕುಂಭ ಹೋಗುವನು)** ಎಂಥ ಮೂರ್ಖ! ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟು ಸಂಕೋಚವೇ? ಹುಂ!

ಚಿದಂ : ಸಂಕೋಚ ಅಂದ್ರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿನಪಾಯ್ತು. ನಮ್ಮ ರಾಯರಿಗೂ ವಿಪರೀತ ಸಂಕೋಚ. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿಲೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ದೂರದೂರ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸಂಚಾರ ಮಾಡ್ತಾ ಇರತಾರೆ.

ಡಾ : ಅಷ್ಟೇನು ಸಂಕೋಚ? ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಜನಾನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಬರ್ತದೆಯೇ? ಸತ್ತಮೇಲೂ ಹೊತ್ತವರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಇದ್ದೇ ಇರತಾರೆ ಜತೆಗೆ!

ಚಿದಂ : ಹಾಗಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟ್ರೇ. ಅವರ ಸಂಕೋಚಾನೇ ಒಂದು ಥರಾ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಶಂಸೆ ಸತ್ಕಾರ ಸಮಾರಂಭ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂದರ್ಶನ ಅಂದರೆ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯ್ತು. ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಭಿಡೆ ನಾಚಿಕೆನೂ ಇಲ್ಲ. ಪೇಟೇಲಿ ಸಿಕ್ಕವರ ಸಂಗಡ ಎಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಗೀಚಿಕೆ ಇಲ್ಲ!

ಡಾ : ಅಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕವರ ಸಂಗಡ ಹಾಗೆ ಪೇಟೇಲಿ ನಾಚಿಕೆ ಬಿಟ್ರೆ ಹೇಗೆ?

ಚಿದಂ : ಅಲ್ಲ. ನೀವೂ ತಮಾಷೆಯ ಮಾತು ಕಲ್ತಿರಿ! ಪರವಾ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಯರಿಗೆ, ಡಾಕ್ಟರರೇ, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದೂ ಕಾಣಬಾರದು. ಇನ್ನು ನೀವು ಸಿಕ್ಕರೆ ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಲೆ ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಹರಟುತ್ತಾರೆ ನೋಡಿ!

ಡಾ : (ರೇಗಿ) ಅಂದರೆ ನಾನೇನು ಸಣ್ಣ ಮನುಷ್ಯನೇ? ನೋಡಿ ಮಾತಾಡೊ ಮೂಳಾ!

ಚಿದಂ : ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸಾರ್. ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ.

ಡಾ : **(ಸಿಟ್ಟು ಇಳಿಯುತ)** ನಾ ಅಪಾರ್ಥನೇ! ನಾನೇನು ಪಾರ್ಥ ಅಲ್ಲ!

ಚಿದಂ : ಛೇ ಛೇ. ಇದೇನು ಬಯಲಾಟದ ಮಾತಲ್ಲ ಮಾರಾಯ್ರೇ! ಹೇಳೋ ಮಾತು ಇಷ್ಟೇ - ಈ ಸಂಕೋಚದ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೇ ರಾಯರು ಹೀಗೆ ದೇಶಾಟನ ಹಿಡಿದದ್ದು.

ಡಾ : ಆದರೆ ಈ ಸಂಕೋಚ ದೇಶಾಂತರದಿಂದ, ಹವಾ ಬದಲಿಸಿದರಿಂದ ಗುಣವಾಗುವ ರೋಗವೇ? ಇರಲಿ. ಅಂದ್ಹಾಂಗೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಯರು

ಚಿದಂ : ಅದೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕತೆಯೇ. ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಶನೀಶ್ವರ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತಾರಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ನಮ್ಮ ರಾಯರ ಫಜೀತಿ; ಮದರಾಸಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಿ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಳು! ಅವಳಿಗೂ painting ಮೋಹ.

ಡಾ : ಅದೇನು ಕೇಳ್ತಿ? ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮೋರೆ paint ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಚ್ಚೇ! ನಮ್ಮ ಆ ನರ್ಸೂ -

ಚಿದಂ : ಛೇ ಛೇ ಆ painting ಅಲ್ಲ. ಸುಂದರಿಗೆ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ painting ಮೋಹ. ಅದನ್ನೆ ಕಲಿಯೋಕೆ ಬಂದಳು ರಾಯರ ಹತ್ತಿರ.

ಡಾ : ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ?

ಚಿದಂ : ಬಹಳ ಹತ್ತಿರವೇ ಬರುತಿದ್ದಳು. ಗಂಟು ಬಿದ್ದವಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಗಂಟು ಹಾಕುವದೊಂದೇ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ರಾಯರಿಗೆ ಹೇಗೋ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಸುಂದರಿ ಯಾರೋ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕನ ಮಗಳು ಎಂದು.

ಡಾ : ಆಗ?

ಚಿದಂ : ಆಗೋದೇನು? ಒಮ್ಮೆಲೆ ರಾಯರಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಹೆದರಿಕೆ! ರಾಯರ ಮೋರೆಯ ಬಣ್ಣ ಇಳಿದೇ ಹೋಯ್ತು. ಮದರಾಸಿನಿಂದ ಕಂಬಿಕಿತ್ತದ್ದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಇಳಿದದ್ದು!

ಡಾ : ಆದರೆ ಸಾಂಬಾ. ನಿನ್ನ ರಾಯರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹೆದರಿ ಓಡುವವರ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ!

ಚಿದಂ : ಆಂ? ಹಾಗೂ ಉಂಟೇ? **(ತನ್ನ ಮೋರೆ ಮುಟ್ಟ ಉದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ)** ಅಲ್ಲ ಹಾಗಾದರೆ ಈ ನುಣ್ಣಗಿದ್ದವರ ಬಣ್ಣಾನೇ ಬೇರೆ ಅಂದ ಹಾಗೆ ಆಯ್ತು.!

ಡಾ : ಇವರೂ ಬಣ್ಣದವರೆ? ಚಿತ್ರಕಾರರು. ಇವರ ಬಣ್ಣಾನೇ ನುಣ್ಣಗೆ! ಇರಲಿ.

(ವಾಚುನೋಡಿ) ಭಾರಿ ಲೇಟಾಯ್ತು ಹೋಗ್ತೇನೆ.
(ಹೊರಡುವನು ಕುಂಭ ಬರುವನು)

ಏನ್ರೀ? ಮತ್ತೇನು ಬಂದ್ರಿ? ಕಾಫೀ ಮುಗೀತೇ?

ಕುಂ : ಅಲ್ಲೋ. ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯಾ! ನಿಮ್ಮ ರಾಯರ ಕೈ ಅಷ್ಟೇಕೆ ಹಾಗೆ?

ಡಾ : ಎಲಾ ನಿಮ್ಮ! ಅವರ ಕೈ ನೋಡಲು ನೀವೇನು ಹಸ್ತ ಸಾಮುದ್ರಿಕ ಬಲ್ಲವರೋ? ಅವರೇ ನಿಮಗೆ ಕೈ ಕಾಣಿಸಿದರೋ?

ಕುಂಭ : ಅಲ್ಲ ಸರ್. ಹಾಗೇ ನೋಡಿದೆ ಅವರ ಕೈ ಮಹಾಹುರುಬುರುಕು. ಜಿಡ್ಡು ಬಿದ್ದದ್ದು! ಆಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರ ಹಾಗೆ.

ಚಿದಂ : (ಸ್ವ) ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! (ಪ್ರಕಾಶ) ಅದೇನಿಲ್ಲ, ಅದೇನಿಲ್ಲ. ಆರ್ಟಿಸ್ಟರ ಕೈಯೇ ಹಾಗೆ. ಬಣ್ಣ ಆಸಿಡ್ಡು ಬ್ರಶ್ಶು ರಸಾಯನ ದಪ್ಪ ಹಾಳೆ ಟುವಾಲು - ಏನೆಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಬಳಸಿ ಬೆರಸಿ ಇದೋ ನನ್ನ ಕೈಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡಿ.

ಡಾ : ಅಂದರೆ ನೀನೂ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟೆಯೋ ಏನು?

ಚಿದಂ : (ನಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು) ಅಲ್ಲ ಹಾಗಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ. ನಾನೂ ರಾಯರೂ ಒಂದೇ ಅಂತ? ಅವರಂತೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಬಣ್ಣಗಿಣ್ಣಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುವವ! (ದೇಶಾವರಿ ನಗೆ).

ಡಾ : ನೀ ಗಿಣ್ಣಕ್ಕೆ ಕೈ ಬಾಯಿ ಹಾಕುವವನೇ! ಇರಲಿ. ಮಿಸ್ಟರ್ ಕುಂಭಕೋಣಂ, ಹೇಗೆ ರಾಯರ ಸ್ಥಿತಿ?

ಕುಂ : ಅದೇ ಹೇಳಲು ಬಂದೆ. ಬಣ್ಣನೆ ಮಾತೇ ಆಯ್ತು. (ಗಂಭೀರ) Serious, Sir very Serious! ಅವರ ಲಂಗ್ಸು-ಎರಡೂ ಲಂಗ್ಸು ಕೆಟ್ಟಿವೆ!

ಡಾ : ಹೀಗೋ! ಅಚ್ಚಾ!

ಚಿದಂ : ಅಚ್ಚಾ! My God!

ಡಾ : ಅಲ್ಲ, ಸಾವೇನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನಾವು ಮಾಡಿದಿವಿ.

ಚಿದಂ : ಅಂದರೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದಿವಿ!

ಕುಂ : Yes. no hopesಉ!

ಚಿದಂ : ಇದೇನು ಡಾಕ್ಟರೇ! ಹೀಗೆ ಅಂದರೆ?

ಡಾ : (ಗಡುಸಾಗಿ) ನೋಡು. ನಾನು ಮದ್ದು ಕೊಡತ್ತೇನೆ. ಆಯುಷ್ಯವಲ್ಲ.

ಕುಂಭ : ಆಯುಷ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮದ್ದು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ!

ಚಿದಂ : ಮತ್ತೆ ಆಯುಷ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಮದ್ದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ! ಹೀಗೇನು ನಿಮ್ಮ ಅಂಬೋಣ? ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟರ. ರಾಯರು ಗಟ್ಟುಮುಟ್ಟು ಆಳು. ತುಂಬಾ ಆರೋಗ್ಯವಂತರು!

ಡಾ : ಅದೇ ಅದೇ ನಾ ಹೇಳೋದು. ಎಂಥ ಗಟ್ಟುಮುಟ್ಟು ಆರೋಗ್ಯವಂತನೂ ನ್ಯುಮೋನಿಯಾವಂತನಾದರೆ ೨೪ ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಗೊಳ್ಳುವದೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ! ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯಾ! ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಗಟ್ಟುಮುಟ್ಟಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿರುವದೇ dangerous ವಿ. ನಡಿರಿ ಮಿಸ್ಟರ್ ಕೋಣಂ. ಒಮ್ಮೆ ಕೊನೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗೋಣ.

(ಒಳಗೆ ಹೋಗುವರು)

ಚಿದಂ : ಇದೇನು ಬಂತು ಪೀಕಲಾಟ! ತಮಾಷೆ ಎಂಬುದೇ ಯಮಪಾಶ ಆಯ್ತಲ್ಲ! ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯಾ! ಅಯ್ಯೊ, ಸಾಂಬ ಸತ್ತರೆ ಶಿವಶಿವಾ ಅನ್ನೋದೆ! ಆದರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸತ್ತವರು ಸಾಂಬ ಅಲ್ಲ. ಚಿದಂಬರರಾಯ! ಕಲಾವಿದ! ಅಳಬೇಕೋ-ನಗಬೇಕೋ!

(ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ ಹಬ್ಬುವದು-ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಸೂಚಕ).

ದೃಶ್ಯ - ೨

(ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ, ಅದೇ ಕೋಣೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು. ಡಾಕ್ಟರು ಮತ್ತು ಚಿದಂಬರ.)

ಚಿ : ಇನ್ನು ಸಾವಿನ ಬಗೆಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಆಗಬೇಕೋ?

ಡಾ : ವಿಚಾರಣೆ? ಛೇ-ಬೇಡವೇ ಬೇಡ.

ಚಿ : (ಉಸಿರೆಳೆದು) ಸರಿ. ಒಂದು ಪೀಡೆ ತೊಲಗಿತು. ಆ ಮೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಇದಿರು ನಾನು ನಿಲ್ಲುವದು! ಭಾರಿ ಕಷ್ಟವಿತ್ತು.

ಡಾ : ಏನು ಕಷ್ಟ? ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು? ಸಾವು ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿ.

ಚಿದಂ : ಅದು ಅಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ? ಸಾಯುವವನಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿಯೇ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಅದು ಸಮಸ್ಯೆ! ಅಲ್ಲ? ಮಂಗಳವಾರ ಸಂಜೆ ಮನುಷ್ಯ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಬುಧವಾರ ಮುಂಜಾನೆ? ನೆಗೆದು ಬೀಳುತ್ತಾನೆ!

ಡಾ : ಯಾರೂ ಜೀವವಿರುವವರೆಗೆ ಸಾಯುವದೇ ಇಲ್ಲ!

ಚಿದಂ : ಮತ್ತು ಸತ್ತಾಗ ಜೀವ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ! ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ! ಸಾಂಬ ಶವಯ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ! ಇದನ್ನು ಸಂಬಾಳಿಸುವದು ಹೇಗೆ? **(ಕೈಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿ)** ಇಕೋ ಈ ಅರಿಷ್ಟ ವಾಚಿನ ಹಾಂಗೆಯೇ! ಇದ್ದಕಿದ್ದಂತೆ ನಿಂತೇ ಹೋಗಿದೆ!

ಡಾ : ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವದೇಶೀ ವಾಚೇ ಇರಬೇಕು. ಕೀಲಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿಂತೇ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲೊ, ಭೂಪತಿ, ರಾತ್ರಿ ಇಡೀ ನೀನು ಜಾಗರಣ ಮಾಡಿದಿ. ನಿನ್ನಷ್ಟೇ ಸಂಭ್ರಮ ನಿನ್ನ ವಾಚಿಗೂ ಇರಬೇಕಿತ್ತೇ?

ಚಿದಂ : ಅದೂ ನಿಜ, ಆದರೂ-

ಡಾ : ಇದು ನೋಡು, ಸಾಂಬಾ ನಿನಗೆ ನಿದ್ದೆಗೆಟ್ಟು ತಲೆ ಕಾದಿದೆ. ನೀನು ತಿಂಡಿಗಿಂಡಿ ತಿಂದು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಯ್ತು?

ಚಿದಂ : ಗಿಂಡಿ ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ. ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಅರ್ದತಾಸು ಆಗಿಹೋಯ್ತು. ರಾತ್ರಿ ನರ್ಸಳ ಬಗ್ಗೆ ತಂದಿಟ್ಟ ಬ್ರೆಡ್ಡು ಬೆಣ್ಣೆ ಇತ್ತು. ನಾನೇ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟೆ!

ಡಾ : ಹಾಗಾದರೆ ನರ್ಸಳೋ?

ಚಿದಂ : ಅವಳು ಆಗಲೇ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ಡಾ : ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡು. ಆದರೆ ರಾಯರ ಆಪ್ತರಿಂದ, ಅವರ ಆ ದೊಡ್ಡ ದಲ್ಲಾಳಿ ತಮ್ಮ ದಿಗಂಬರನಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಂತೇ?

ಚಿದಂ : ಉತ್ತರ? ಯಾವದಕ್ಕೆ?

ಡಾ : ತಾರಿಗೆ. ಪರೀಕ್ಷೆ-ಪ್ರಶ್ನೆಗಲ್ಲ.

ಚಿದಂ : ಯಾರು ಬಿಟ್ಟವರು ತಾರು?

ಡಾ : ಥೂ ನಿನ್ನ! ತಾರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನೆ ಮತ್ತೆ ನಾನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದ್ದೆ.

ಚಿದಂ : ಹೌದು ಡಾಕ್ಟರ್. ಆದರೆ ಅದೇ ನಂಗೆ ಮರೆತು ಹೋಯ್ತು. ಅಲ್ದೆ ಆ ದಿಗಂಬರಯ್ಯನ ವಿಳಾಸ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು?

ಡಾ : ಅಲ್ಲೊ, ಮೂರ್ಖಾ. ಟೆಲಿಫೋನ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಿ ಎಂಬ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿದೆ. ಅದಾದರೂ ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತೋ? ಈಗಾದರೂ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ತಂತಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಾ, ಅಲ್ಲ, ಚಿತ್ರಕಾರ ಚಿದಂಬರ ರಾಯರೇನು ಸಾಮಾನ್ಯರೇ? ಅವರ ಸಾವು ಏನು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ? ಅವರು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಸತ್ತರು. ಅಂದಾಗ ನನಗೂ ಎಷ್ಟು ಖ್ಯಾತಿ!

ಚಿದಂ : ಆದರೆ ಆ ದಿಗಂಬರಯ್ಯರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಚಿದಂಬರರಾಯರಿಗೂ-

ಡಾ : ಹೌದು, ಹೌದು. ಅದೆಲ್ಲ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು ನೀನೇ ನಿನ್ನೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅವರ ಹಾಳು ಜಗಳದ ಹಳೆಯ ರಗಳೆ!

ಚಿದಂ : ಒಬ್ಬರ ಮೋರೆ ಒಬ್ಬರು ನೋಡೋದಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ಆ ದಿಗಂಬರಯ್ಯಾ -

ಡಾ : ಈಗಲೂ ನೋಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಣ್ಣ ಸತ್ತ ಸುದ್ದಿ ತಮ್ಮಿಗೆ ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಅವನು ನಾಳೆ ಕೇಳಿದರೆ ಏನಂದಾನು? ಸತ್ತಂವ ಗೆದ್ದ. ನಾವೇ ಇದ್ದವರು ಸತ್ತಂತೆ!

ಚಿದಂ : ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್. ಇಲ್ಲಿ ಏನೋ ಪ್ರಮಾದ ಆಗಿದೆ -

ಡಾ : ಏನು? ಏನು ಪ್ರಮಾ -

ಚಿದಂ : ನಾ-ನಾನು -- **(ಬೆಲ್ಲು)**

ಡಾ : ಮಾರಾಯಾ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು. ಯಾವ ಪ್ರಮಾದವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸಾವಿಗೆ ಮದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ರೋಗಕ್ಕೆ ಮದ್ದು. ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಯ್ತು. ಆಸೆ ಬಿಟ್ಟಾಯ್ತು. ಏನಾದರೂ ಹುಚ್ಚಾಪಟ್ಟೆ ಆಡಬೇಡ. ರಾಯರು ಸತ್ತದ್ದೇ ಪ್ರಮಾದವೋ? ಹೌದು. ನಮಗೆ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮದ್ದಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು chance ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು. ಇವರಿಗೇಕೆ ಹೀಗೆ ಸಾಯುವ ಅವಸರ? ನಿನ್ನ ತಲೆಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಹೋಗು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡಾಗು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀನೂ ಬೇನೆ ಬೀಳುವಿ. ರಾಯರನ್ನೇ-ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತ ನೀನೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಿ! ನಾನು ಆ ದಿಗಂಬರಯ್ಯರನ್ನು ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. - **(ಮತ್ತೆ ಬೆಲ್ ಸದ್ದು)** ಇದೋ ಮತ್ತೆ ಸದ್ದು ಯಾರೋ ಪದಗ್ರಹಸ್ಥ ಬಂದರು! ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಬರ್ತೇನೆ. **(ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೋಗುವನು)** ನೀನು ನಿಧಾನಿಸು.

ಚಿದಂ : ಹೂಂ (ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟು) ಸತ್ತವನೇ. ಸುಖಿ! ಇದ್ದವ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿ! ಇನ್ನು ಯಾರ್‍ಯಾರನ್ನು ಇದುರಿಸಬೇಕೋ! .... **(ಹಣೆ ಜಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ)**

(ಡಾಕ್ಟರನ ಪ್ರವೇಶ. ದಿಗಂಬರಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ).

ಡಾ : ಹೌದು, ದಿಗಂಬರಯ್ಯನವರೇ! ಆಕಸ್ಮಿಕ ತೀರ ಆಕಸ್ಮಿಕ. ಆಗ ನಾನೂ ನನ್ನ ಅಸಿಸ್ಟಂಟೂ ನಮ್ಮ ನರ್ಸೂ ಮೂವರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿವಿ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೇ ರಾಯರ ಈ ಸ್ವಂಟು! ಈತ ಸಾಂಬಶಿವ ಎಂತ, ರಾಯರ ಸರ್ವಂಟು.

ದಿಗಂಬ : (ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ) ಇದೇನು ಮನೆಯೋ ಮಠವೋ ಗೋಡೋನೋ!

ಚಿದಂ : ಸರಿ ಗೋಡೋನೇ! Going down ಉ!

ದಿಗಂ : ಆಂ! ಏನಂದಿ?

ಚಿದಂ : ನಾ, ನಂದಿ ಅಲ್ಲ. ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ.

ಡಾ : ಸಾಂಬಾ ಇವರೇ ದಿಗಂಬರಯ್ಯ. ನಿನ್ನ ಚಿದಂಬರ ರಾಯರ ತಮ್ಮ-ಏಕಮೇವ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ!

ದಿಗಂ : ನೀನು ಕೇಳಿರಲೇಬೇಕು, ನನ್ನ ವಿಷಯ.

ಚಿದಂ : ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಬಹಳ ಸಲ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ೧೨ವರ್ಷದವರಿದ್ದಾಗ ಅಣ್ಣ ಜುಟ್ಟ ಕತ್ತರಿಸಿ ಅವರದೇ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರಂತೆ! ಆಂ! ಏನಾಯ್ತು? ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ದುರುಗುಟ್ಟುತ್ತೀರಿ?

ದಿಗಂ : ಏ ಜವಾನಾ! ಅಲ್ಲ ನೀನೂ ನಮ್ಮಣ್ಣನ ಹಾಂಗೇ ಕಾಣ್ತೀಯಲ್ಲ!

ಡಾ : (ನಕು) ಹೆ.ಹೆ.ಹೆ! ಒಬ್ಬರಂತೆ ಒಬ್ಬರು ಕಾಣ್ತಾರೆ ಬಿಡಿ.

ಚಿದಂ : ಅಲ್ಲ ಜುಟ್ಟ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆದರೆ ಜಗಳಾಡಿದ್ದೇಕೆ? ಕಿತ್ತ ಜುಟ್ಟ ತಿರುಗಿ ತಲೆಗೆ ಅಂಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವಂತೇ?

ದಿಗಂ : (ಗಂಭೀರ ದನಿ) ಏ ಜವಾನ! ಜೋಕೆ! ಅಣ್ಣ ಜುಟ್ಟ ಕತ್ತರಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆನೇ ಕತ್ತರಿಸಬಲ್ಲ ಹಾಂ! ನಿನ್ನ ಮಾತು ರೀತಿ ವಿಶೇಷ ಸಭ್ಯ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ನೀನು ಹೇಗೂ ನಡೆದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂಥ ಸಲಿಗೆ ವಾಚಾಳಿತನ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯೋ ಹಾಂಗಿಲ್ಲ, ಹಾಂ. ನೋಡು, ನೀನು ನನ್ನ ಜವಾನನಲ್ಲ.

ಚಿದಂ : ಸಾರಿ, ಸಾರ್. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ರಾಯರ ವರ್ತಮಾನ?

ದಿಗಂ : ಈಗೇನು ವರ್ತಮಾನ? ಅದೀಗ ಭೂತ. ಪೂರ್ಣ ಭೂತ! ಅಲ್ಲೊ ಪೆಡಂಭೂತ, ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದಾಗಿತ್ತೆ? ನಮ್ಮಣ್ಣ ನಿಂಗೆ ಹಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೇ? (ಚಿದಂಬರ ಮೌನ) ಹೌದೋ ಅಲ್ಲೊ?

ಚಿದಠ :	(ಅದೇ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು) ಹೌದೆನ್ನಿ.

ದಿಗಂ :	ಸರಿ ನಂಗೊತ್ತು. ಹದ್ದಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ಜಿದ್ದಿನ ಬಾಯಿ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಣ್ಣ! ಅದೇ ಅವನ ಬಡಾಯಿ!

ಚಿದಂ :	ಹಾಂ! ಅಂಥ ಆಸಾಮಿಯೇ? ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಆತ ತಂತಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ!

ದಿಗಂ :	ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಬಿಡ್ತವೆ ಅವನಿಗೆ? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇದೋ ಈ 'ಪ್ರಾತರ್ವಿಧಿ' ಪತ್ರಿಕೆ. ಚಿದಂಬರಣ್ಣನ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲೊ, ನಂಗೆ ಅವನ ದಾಂಡಿಗ ತಮ್ಮಂಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಮೂರುಕಾಸಿನ ಮುಂಜಾವಿನ ವಿಧಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೋ!

ಚಿದಂ :	ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾವ ಸುದ್ದಿಗಾರನೊಂದಿಗೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪತ್ರಿಕಾ ಸುದ್ದಿಗಾರರ ಮುಸುಡು ನೋಡಿಲ್ಲ!

ದಿಗಂ :	ಇಡೀ ಜೀವನ ಮುಗಿದದ್ದು ನಿನ್ನ ರಾಯರದು. ಸತ್ತವರು ನೀನಲ್ಲ.

ಡಾ :	(ಮುಂದೆ ಬಂದು) ಹಾಂ. ಹೀಗಾಗಿರಬೇಕು. ಅಯ್ಯನೋರೇ ಈ ಸುದ್ದಿ ನನ್ನ ಅಸಿಸ್ಟಂಟ್ ಕುಂಭಕೋಣಂ ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಅವನ ತಮ್ಮ ಈ 'ಪ್ರಾತಃರ್ವಿಧಿ'ಯ ಸುದ್ದಿಗಾರ. ಈ ಸುದ್ದಿಗಾರರಿಗೇನು? ಯಾರು ಇದ್ದರೇನು? ಬಿದ್ದರೇನು? ಸತ್ತರೇನು? ಯಾವ ಸುದ್ದಿಯೂ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು. ಅವರಿಗೆ ಅದೊಂದು ಹಬ್ಬ! ಆಹಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಲದ್ದಿ! ಪ್ರಾರಬ್ಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಬುದ್ಧಿ! ಆದದ್ದೆಲ್ಲ ಸುದ್ದಿ!

ಚಿದಂ :	ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಡಾಕ್ಟರೇ. ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸುದ್ದಿಯೂ ಬಂದಿದೆಯೋ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ!

ಡಾ :	ಅಂದರೆ ನಾನು ಸತ್ತಿದ್ದೇನೇ?

ಚಿದಂ :	ಅಲ್ಲ ನೀವು ಸತ್ತವರಿಗೆ ಮದ್ದು ಕೊಟ್ಟವರು!

ಡಾ :	ಸತ್ತವರಿಗೆ ಯಾರು ಕೊಡ್ತಾರೆ ಮದ್ದು? ಸಾಯೂ ಮುಂಚೆಯೇ ಕೊಡೋದು.

ದಿಗಂ :	ಇರಲಿ ನಿಮ್ಮ ಈ ಮಹಜರು. ನಮ್ಮಣ್ಣನ ಶವ ಎಲ್ಲಿ?

ಚಿದಂ :	ಅಲ್ಲಿ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸ್ತೇನೆ ಬನ್ನಿ.

ದಿಗಂ :	ನೀ ಬೇಡ. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗಿ ನೋಡುವೆ.

(ಹೋಗುವನು)

ಡಾ : ನಾನೂ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ಏ-ಈ ಕಾರ್ಡು ಆ ಅಮ್ಮನೋರಿಗೆ ಕೊಡು-visiting card. ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಕರೆಯಲು ಹೇಳು, ಬರ್ತೇನೆ.

ಚಿದಂ : ಅಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರರೇ ಒಂದು ಮಾತು.

ಡಾ : ಮತ್ತೇನು ಮಾತು?

ಚಿದಂ : ನಾ-ನಾನು-ನಂಗೆ-

ಡಾ : ನಂಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಗೊತ್ತು. ನಾ ಸರ್ವನಾಮ ನಡಯಿಸಬಲ್ಲೆ. ನೀನು ಸರ್ವರಿಗೂ ನಾಮ ಎಳೆಯುವ ಪೆದ್ದ. ಮತ್ತೆ ನಾ-ನಾನು ಅನ್ನಬೇಡ. ಅದು ಕೆಟ್ಟ ಅಹಂಕಾರ. ಕನಕದಾಸರಿಗೆ ಕೇಳು. ಇದು ನೋಡು. ನೀನು ಜವಾನ ಆಗಲು ಪೂರಾ ನಾಲಾಯಕು. ರಾಯರಿಗೆ ಹೇಗೋ ಸೇರಿ ಹೋದಿ. ಅಂದರೆ ನೀ ಸೇರಿದೆ ಅವರು ಹೋದರು. ನೀನು ಜವಾನ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಜವಾನಿಕೆ ಬರಿ ಸೋಗು. ಸದ್ಯ ಹೋಗಿ ಮಲಗು. ಆಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಏನಾದರೂ ಮಾಡು. ಜವಾನಿಕೆಗೆ ನೀನು ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಆಳಲ್ಲ, ಹಾಂ. **(ಹೋಗುವನು)**

(ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸ್ತಬ್ಧ)

ಚಿದಂ : ' ನಾ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಬಲವಂತವಾದರೆ ನೀ ಮಾಡುವಿಯೇನೊ ಹರಿಯೇ! - ಇದು ಸರಿಯೇ?

(ದಿಗಂಬರ ಬರುತ್ತಾನೆ)

ದಿಗಂ : ಏನೋ? ಯಾವದು ಸರಿಯೋ ಎಂದಿ?**(ಹತ್ತಿರ ಸರಿಯುತ್ತಾನೆ)**

ಚಿದಂ : ಅಲ್ಲ ತುಸು ಆಚೆಗೆ ಸರಿ ಎಂದೆ! ಹೆಣ ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದಿರಲ್ಲ! ಇರಲಿ. ಅಣ್ಣನವರ ಗುರುತು ಹತ್ತಿತೇ? (ತುಸು ಗಾಬರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ.)

ದಿಗಂ : ಅಯ್ಯೊ ಸಾಂಬಾ ನೀನು ಶುಂಭ. ೧೨ ವರ್ಷದ ಆ ಹುಡುಗನ ಚರ್ಯೆ ಈಗ ೩೧ ದಾಟಿದಾಗ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಆದರೂ ನನಗೆ ಅವನ ಪಕ್ಕಾ ಗುರುತು ಹತ್ತಿತು! ಹೋ!

ಚಿದಂ : **(ಸ್ವಗತ)** ಎಲಾ ಖದೀಮ! **(ಪ್ರಕಟ)** ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ೨೦ ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಕಡಿದು ಕಚ್ಚಿ ಕಾದಾಡಿದ ಗುರುತು. ಅಣ್ಣನ ಮೈಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಉಂಟೆಂದಾಯಿತು **(ನಗುತ್ತಾನೆ.)**

ದಿಗಂ : ಏ ಜವಾನಾ. ಇದ್ನೋಡು ನಾನೂ ನೀನೂ ಈಗಲೇ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವದು ಒಳಿತು. ಅಣ್ಣಾ ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ

ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ? ನಿನ್ನ ಈ ಅದ್ಭುತ ಸಲಿಗೆ ಸೇವೆಗೆ? ಎಷ್ಟು?

ಚಿದಂ : ಸಂಬಳ? ಎಷ್ಟು?

ದಿಗಂ : ಹೂಂ ಸಿಂಬಳ ಅಲ್ಲ ಸಂಬಳ. ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ತೆರುತಿದ್ದ?

ಚಿದಂ : (ಸ್ವ) ಅಯ್ಯೊ! ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಹಾಂ! ತಿಂಗಳಾ ೬೦ ರೂಪಾಯಿ.

ದಿಗಂ : ನೀನು ಕೊನೆಯ ಸಂಬಳ ಯಾವಾಗ ಪಡೆದಿ?

ಚಿದಂ : ಮೊ. ಮೊ ಮೊನ್ನೆ.

ದಿಗಂ : **(ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ಪತ್ರ ಮತ್ತು ನೋಟಿನ ಕಡ್ತ ತೆಗೆದು)** ಇದೋ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ 40 ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚೇ ಇದೆ - ಫಕ್ಕನೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ. ತೆಗೆದುಕೋ-ಮತ್ತೆ ಈ ನೋಟೀಸು! **(ಕೊಡಲು ಕೈ ಚಾಚುವನು).**

ಚಿದಂ : ಛೇ. ಛೇ! ಇದೇನು ಅಧ್ವಾನ! ತುಸು ಕೇಳಿ.

ದಿಗ : ಅಧ್ವಾನವೇನು? ಮುಚ್ಚುಬಾಯಿ! ತೆಗೆದುಕೋ ನೋಟೀಸು-ಹೂಂ! **(ಚಿದಂಬರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ)** ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಗುಡಿಚಾಪೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಡು - ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗೇ ಈ ಮನೆ ಬಿಡಬೇಕು! ಹೂಂ!

ಚಿದಂ : **(ತಲೆ ಕೆದರಿಕೊಂಡು)** ನಾ-ನಾನೇ?

ದಿಗಂ : ಹೌದು ಹೌದು ನೀನೇ. ಮತ್ತೆ ಯಾರು? ನಿನ್ನ ರಾಯರು ಆಗಲೇ ಕಟ್ಟಿದರು. ಹೋದರು. ನೀನೂ ಹೋಗು ಅವರ ಬೆನ್ನಿಗೆ! ಅವರ ನಂಬಿಗೆಯ ಆಳು! ವಾದಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ರಾಯರು ತಮ್ಮ ಕಾಗದ ಪತ್ರ ಎಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು?

ಚಿದಂ : ಯಾವ ಬ್ಯಾಂಕು? ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ!

ದಿಗಂ : ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ? ಹಾಗಂದರೇನೋ?

ಚಿದಂ : ಅವರು ಅದೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ದಿಗಂ : ಏನಂದಿ? ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ? ದೊಡ್ಡ ಔರಾಂಗಜೇಬಾ! ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗಲೂ?

ಚಿದಂ : ಹೌದು. ಯಾಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಜೇಬೂ ಜತೆಯಲ್ಲಿಯೇ-

ದಿಗಂ : ಓ, Shut up. ಈ ಲಗೇಜು ಯಾರದು?

ಚಿದಂ : **(ಮೌನ)**

ದಿಗಂ : ಸುಮ್ಮನೇಕೆ ನಿಂತಿ? ಮಾತಾಡು.

ಚಿದಂ : Shut up ಅಂದಿರಿ! ಹೇಗೆ ಮಾತಾಡಲಿ?

ದಿಗಂ : ಮತ್ತೆ ಈಗ ಹೇಗೆ ಮಾತಾಡಿದಿ? ಈ ಲಗೇಜು?

ಚಿದಂ : ನಂದು.

ದಿಗಂ : ಎಲ್ಲಾ ನಿಂದೇ?

ಚಿದಂ : ಅಂದರೆ?

ದಿಗಂ : ಇದು ನಿಂದೋ, ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದೋ.? ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳು.

ಚಿದಂ : ನಿಮ್ಮಣ್ಣಂದು! (ದಿಗಂಬರ ಅದನ್ನು ಜಗ್ಗಾಡುತ್ತಾನೆ) ಹಾಂ ಹಾಂ (ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು) ಜೋಕೆ! ಅದರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದಾವೆ! ಅಯ್ಯೋ! ss

ದಿಗಂ : ಸುಮ್ಮನಿರು. ನಾ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೇಕೆ ಗಾಬರಿ? ನೀನೇ ಚಿತ್ರಕಾರನೇ? - ಮತ್ತೆ ಇದೇನು?

ಚಿದಂ : ಅದು Type Writerಉ

ದಿಗಂ : ಚಿತ್ರಗಾರನಿಗೇಕೆ Type writerಉ?

ಚಿದಂ : ಅದು ರಾಯರದಲ್ಲ. ಅವರ ಜವಾನಂದು.

ದಿಗಂ : ಅಂದರೆ ನಿಂದೇ ತಾನೇ? ಜವಾನಂದಂತೆ! ಮತ್ತೆ ನೀನು ಯಾರೋ!

ಚಿದಂ : ಹೌದು, ನಂದೆ ಅನ್ನಿ.

ದಿಗಂ : ಹಾಗೆ ಮುಂಚೆ ಏಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ?

ಅಲ್ಲೋ, ನಿಂಗೇಕೋ ಟೈಪರೈಟರು?

ಚಿದಂ : (ಚಾಕಾಶಿ ತಾಳದೆ) ನಿಮಗೇಕೆ ಅದರ ಉಸಾಬರಿ?

ದಿಗಂ : ಏ! ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ. ಕೇಳಿದಷ್ಟಕ್ಕೇ ಉತ್ತರ ಬೊಗಳು! ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಕತ್ತಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬುತ್ತೇನೆ ರಸ್ತೆಗೆ!

ಚಿದಂ : ಹಾಗಲ್ಲ ಅಯ್ಯನೋರೇ. ಇದು ನೋಡಿ, ನಾನು ಏನೋ ಹೇಳೋದಿದೆ-

ದಿಗಂ : You. Shut up. ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡು. ಇದೇನು ಬ್ಯಾಗು! ರಾಯರ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿವೆಯೇ?

ಚಿದಂ : ಹೌದು.

ದಿಗಂ : ಅದರ ಕೀಲಿ?

ಚಿದಂ : ಇಲ್ಲಿದೆ **(ಸಾವಕಾಶ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ).**

ದಿಗಂ : ಅಂದರೆ ನಮ್ಮಣ್ಣನ ಕೀಲಿ ನೀನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ಅವನ ಬಟ್ಟೆನೂ ನೀನೇ ತೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು. **(ಬ್ಯಾಗು ತೆರೆಯುತ್ತ)** ಅರೇ! ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಣ ಇದೆ!

ಚಿದಂ : ಕೆಲವಲ್ಲ! ಬಹಳವಿದೆ **(೧೨೦೦ ರೂಪಾಯಿ).**

ದಿಗಂ : ಅದು ನಿಂಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?

ಚಿದಂ : **(ಫಕ್ಕನೆ)** ಅದು ನಂದೇ!

ದಿಗಂ : ನಿಂದೇ? ನಿನ್ನ ಹಣ. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಅಣ್ಣನ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿ! ಬ್ಯಾಗಿನ ಕೀಲಿ ನಿನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ!

ಚಿದಂ : ಹೌದು, ಏನು ತಪ್ಪು?

ದಿಗಂ : ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮಣ್ಣ ನಿನ್ನ ಹಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಪಾವತಿ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಅದನ್ನು ಕಾಣಿಸಿ ನಿನ್ನ ದುಡ್ಡು ನೀನು ತೆಗೆದುಕೋ, ಹಾಂ! ಆತನಕ ಇದು ಕುಟುಂಬದ ಸೊತ್ತು. - - ಇದೇನು ಕಡ್ತ?

ಚಿದಂ : ಅವು ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು - ಅವೂ ನನ್ನವೇ!

ದಿಗಂ : **(ತೆರೆದು ಓದುತ್ತ)** ಯಾರೋ ಹೆಂಗಸು ಬರೆದಂತಿದೆ. 'ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮಾ' - ಅಲ್ಲೊ! ನೀನು ಈಕೆಯ ಪ್ರಿಯ ತಮ್ಮನೋ?

ಚಿದಂ : ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ. ಹೆಚ್ಚು ಮಾತುಬೇಡ!

ದಿಗಂ : ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕ್ತೇನೆ!

ಚಿದಂ : ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಇಕೋ ಕಡ್ಡಿ ಕೊರೆದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ-

ದಿಗಂ : ತಡೆ. ಇದೇನು? ಮೃತ್ಯು ಪತ್ರ! ಇದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ನೋಡೋಣ. ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಏನು ಇದೆಯೋ ಓದೋಣ. **(ಓದುತ್ತಾನೆ)** - ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜವಾನ ಉದ್ದಂಡ ನಿದ್ದಂಡಿ. ಪರಮಲಫಂಗ, ಆದರೂ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಂಬಿಗೆಯಿಂದ ಚಾಕರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದಾನೆ-ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ. ಇವನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 60 ರೂಪಾಯಿ - **(ಚಿದಂಬರನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ನಗೆ).**

ದಿಗಂ : ನಗ್ತಿಯೇನೋ? ಪರಮಲಫಂಗ ನಿದ್ದಂಡಿ ಎಂಬ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟಿಗೋ! ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನೀನು ಈ ಮಾಸಾಶನ ಮುಟ್ಟಲೇಕೂಡದು

- ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡು ಹೊನ್ನಶೂಲ ಏರಲಿಕ್ಕೆ! **(ಮೃತ್ಯುಪತ್ರ ಮಡಚಿ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.)** ಇನ್ನು ಡಾಕ್ಟರರು ಎಲ್ಲಿ?

ಚಿದಂ : ಇಕೊಳ್ಳಿ ಅವರ ಕಾರ್ಡು.

ದಿಗಂ : ಅವರನ್ನೇಕೆ ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ?

ಚಿದಂ : ಅವರಿಗೆ ಶಾಪ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪೇಶಂಟ್ಸು ಶಾಪ ಹಾಕುತಿದ್ದಾರೆ.

ದಿಗಂ : ಎಲ್ಲಿದೆ ಅವರ ಶಾಪ್?

ಚಿದಂ : ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮೂರು ಬ್ಲಾಕು ಆಚೆಗೆ.

ದಿಗಂ : (ಎದ್ದು) ಹಾಗಾದರೆ ನಾ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕಂಡು ಬರ್ತೇನೆ. ಅಣ್ಣನ Death Certificateಗೆ ಅವರ ಸಹಿಬೇಕು. ಆದರೆ ನೀ ನಿನ್ನ ಗಂಟುಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಇಲ್ಲ! **(ವಾಚು ನೋಡಿ)** ನಿನಗಿನ್ನೂ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಅವಕಾಶ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರ್ತೇನೆ. ಹೋಗೋಮುಂಚೆ ನಾನೊಮ್ಮೆ ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಬೇಕು -

ಚಿದಂ : ಹೌದೇ? ಅದಕ್ಕೇ ಅವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೇನೇ ಮೂಟೆ ಕಟ್ತೇನೆ ಆಯ್ತಾ?

ದಿಗಂ : ಹಾಗೇ ಮಾಡು. ಮಾತಿನ ಮಲ್ಲ - ಅಲ್ಲ ಮಳ್ಳ! ಹೂಂ. ಇದೋ ನಿನ್ನ ಹತ್ತರ ಮನೆಯ ಬಿಡಿ ಕೀಲಿಕೈ ಇದ್ದರೆ ಇತ್ತ ಕೊಡು. **(ಕೊಳ್ಳುವನು)** ನಾ ಹೊರಟೆ ಡಾಕ್ಟರು - **(ಹೊರಡುವನು)**

ಚಿದಂ : ಹಾಂ ಈವಾಗ-

ದಿಗಂ : ಮತ್ತೇನು?

ಚಿದಂ : ಏನಿಲ್ಲ - ಏನಿಲ್ಲ.

ದಿಗಂ : ಅದೇ ನಮ್ಮಣ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದು ಪರಮಲಫಂಗ! ಉಂಡಾಡಿ! ನಿದ್ದಂಡಿ! **(ಹೊರಡಬೇಕೆಂದಾಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ)**

ಶ್ರೀಮತಿ : ಯಾರು? ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯನೇ?

ದಿಗಂ : (ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಿಡಿದು) ಯಾರು ನಾನೇ? ಸಾಂಬಶಿವs? ಇಕೋ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ- ಇವನೇ ಇರಬೇಕು ನಿಮ್ಮ - ಆ ನಿಮ್ಮ - 'ಪ್ರಿಯತಮ್ಮಾ'

(ಹೋಗುವನು)

ಚಿದಂ : ಓ, ನೀವೋ ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ನಂಗೆ ಅಂದೇ ಅನುಮಾನ. ನೀವೇ ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ ಇರಬೇಕೂಂತ.

ಚಿದಂ : ಹಾಗೋ ಮತ್ತೆ? ಇರಲಿ. ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗ ಹೋದ್ರಲ್ಲ. ಈ ಮಹಾಶಯರ ಬಗೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಏನು ಅನಿಸ್ತದೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಆ ಪ್ರಾಣಿ! ಯಾರ್ರೀ?

ಚಿದಂ : ವ್ಹಾ! ಸರಿಯಾಗಿ ಅಂದ್ರಿ! ಪ್ರಾಣೀ! ಅವರು ನನ್ನ-ಅಂದ್ರೆ ನಮ್ಮರಾಯರ ತಮ್ಮ

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅವರೇ ಆ ಪ್ರಿಯತಮ್ಮ? (ನಗು)

ಚಿದಂ : ಹಾಂ. ಅವರೇ. ದೊಡ್ಡ ದಲ್ಲಾಳಿ. ಹೆಸರು ದಿಗಂಬರಯ್ಯ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಂದರೆ ಆ ಪ್ರಿಯತಮ್ಮ?

ಚಿದಂ : ತಮ್ಮ ಹೌದು. ಪ್ರಿಯ ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ಎರಡೂ ಅಲ್ಲ, ಆ ರಾಯರಿಗೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅವರೇಕೆ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಉರಿದೆದ್ರು? ನನ್ನ ನೋಡಿ?

ಚಿದಂ : ಅವರು ಮೊದಲೆ ಎದ್ದಿದ್ರು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಉರಿದ್ರು. ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೀವು ಅವರನ್ನೆ ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ ಅನ್ನೋದೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ನಂಗೇನು ಗೊತ್ತು ಅವರು ಬೇರೆ ಅಯ್ಯ ಎಂತ? ನಂಗೆ ಹಾಗೇ ಕಂಡ್ರು. ಥೇಟ ಜವಾಸಂದೇ ಮೋರೆ! ನಗು

ಚಿದಂ : ಅವನೇ ದೊಡ್ಡ ಕತ್ತೆ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಹೀಗೋ?

ಚಿದಂ : ಬರಿ ಕತ್ತೆ ಅಲ್ಲ! ಹೇಸರಗತ್ತೆ! ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ಬಿಂಕದ ಕತ್ತೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಲತ್ತೆ ಕೊಡುವ ಕತ್ತೆ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು? ನಿಮಗೂ ಬಿತ್ತೇ ಮತ್ತೆ?

ಚಿದಂ : ಅಲ್ಲ. ಆಗಿಂದ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನೋಡ್ತೇನೆ. ಪಾಪಿ, ಹೇಳಲೇ ಕೊಡೊಲ್ಲ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅದೆಂಥ ರಹಸ್ಯ? ಚಿದಂಬರ ರಹಸ್ಯ?

ಚಿದಂ : ಅದು ರಹಸ್ಯವಲ್ಲ. ಚಿದಂಬರ ಸ್ವಾರಸ್ಯ! ಆದರೆ ಈ ದಿಗಂಬರಯ್ಯ ಅದನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡೊಲ್ಲ. ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೇ ಬಿಡೋಲ್ಲ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ನೀವು ಹೇಳಿದ್ರೆ ಆತ ನಂಬತಿದ್ದನೇ ಮತ್ತೆ?

ಚಿದಂ : ಅದೇನಿಲ್ಲ ಬಿಡ್ರಿ. ಸಂಬೂ ಪ್ರಾಣಿಯೇ ಆತ-ದಲ್ಲಾಳಿ ಖದೀಮ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಹಾಗಾದರೆ ಮತ್ತೇಕೆ ಹಳಹಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಾ ಹೇಳಲೋ? ನಿಜ ಅಂದ್ರೆ, ನಿಮಗೆ ಆ ರಹಸ್ಯ ಹೇಳೋ ಇಷ್ಟವೇ ಇಲ್ಲ.

ಚಿದಂ : (ನಸುನಗು) ಅದೂ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಲ್ಲ. ಆತ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಅಂತೀರಿ. ಸರಿ ಆದ್ರೆ ನೀವು ಬರೆದು ತಿಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಅದೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ! ಆತ ನಿಮಗೇನು ಬರೆಯಬಾರದೆಂದು ಕೈ ಕಟ್ಟಿದನೇ?

ಚಿದಂ : ಆತ ಕೈಕಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದಿರಿ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಮತಿ ನೀವು

ಶ್ರೀಮತಿ : ನೀವು ಅಲ್ಲ, ನೀನು! -

ಚಿದಂ : ತಥಾಸ್ತು. ನೀನು ಬಲುಬಲು ಜಾಣೆ! ನನ್ನ ಇಷ್ಟ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು?

ಶ್ರೀಮತಿ : Thanks ಇಷ್ಟಾದರೂ ಊಹಿಸಿದಿರಿ ಈಗ. ಆದರೆ ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪತ್ರ ಫೋಟೋ ನೀವು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ.

ಚಿದಂ : (ಗಾಬರಿ ಆಗಿ) ಪತ್ರ! ನಿಮ್ಮ ಫೋಟೋ! (ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು) ಹಾಂ. ನೀನು ಕಳಿಸಿದ್ದೆ. ಯಾವಾಗ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ? ಯಾಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಇದೇನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ತೀರಾ? ಯಾವಾಗ, ಯಾಕೆ, ಯಾರು? ಎಂದು. ನೀವೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಿಲ್ವೆ?

ಚಿದಂ : ನಾನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಮುಗಿದೇ ಹೋಯ್ತು! ಇದೇನು ಮರವೋ! ಎಲ್ಲ ತಿರುವು ಮುರವೋ!

ಚಿದಂ : (ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ) ಎರಡೂ ಅನ್ನು.

ಶ್ರೀಮತಿ : ನೀವು ಆ 'ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ. ನೆನಪುಂಟೇ? ನಾ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ - ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಅಲ್ಲ. ಖುದ್ ನಿಮಗೇ! ಅದೇನಾಯ್ತು? ಅದನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ವೇನೋ!

ಚಿದಂ : (ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ) ನೋ-ಡ-ದೇ-ಏನು? ನೋಡದೇ ಏನು? ಇದೋ ಇಲ್ಲಿದೆ? (ಜೇಬೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಾಡಿ. ಎದ್ದು ಓಡಿ ಸಾಂಬನ ಕೋಟಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಲಕೋಟೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆ.) ಇದೋ ಇಲ್ಲಿದೆ ಲಕೋಟೆ!

ಶ್ರೀಮತಿ : (ಹಣೆಗೆ ಕೈಇಟ್ಟು) 'ಕಾಕನ ಕೋಟೆ' ಆಗುವದು 'ತಾಳೀ ಕೋಟೆ' ಆಯ್ತು! ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಫೋಟೋನೂ ಇದೆ!

ಚಿದಂ : ಸರಿಸರಿ ಎರಡೂ ಭದ್ರವಾಗಿವೆ. ಇದು ನೋಡು. ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಕಾಣೆಯಾಗಿ ಹೋಗಬಾರ್ದು ಎಂತ ಈ ಹಳೆ ಕೋಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. (ನಗುತ್ತಾನೆ)

ಶ್ರೀಮ : (ಸೊಂದ ಮುನಿಸು) ಇದೇನ್ರೀ ಹೀಗೆ? ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಇಡೋದೇ ನನ್ನ ಪತ್ರ-ಫೋಟೋನ? ನಾಳೆ ಅದು ಲಾಂಡ್ರಿಗೆ ಹೋದರೆ-

ಚಿದಂ : ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು - ಅಂದರೆ ಲಾಂಡ್ರಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ Sorry very sorry ಕ್ಷಮಿಸು. ನನ್ನ ತಲೇನೆ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಯರಿಗೆ - ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಯ್ಯೋ! ಪಾssಪ! ಈಗ ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ?

ಚಿದಂ : ಇದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲ. ಇದ್ದರು.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಂದರೆ ಈಗ ಕಾಯಿಲೆ ಹೋಯ್ತೇನು?

ಚಿದಂ : ಕಾಯಿಲೇನೂ ಹೋಯ್ತು. ಜತೆಗೆ ಅವರೂ ಹೋದ್ರು. ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಾಂತ ಆಗೋದೇ! (ನಿಟ್ಟುಸಿರು)

ಶ್ರೀಮತಿ : So sorry! ನಂಗೇನು ಗೊತ್ತು! ನೀವೇ ಇಂದು ಬಾ ಅಂದ್ರಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಬಂದೆ.

ಚಿದಂ : ಇರಲಿ ಬಿಡಿ. ಇಂದು ನಸುಕಿಗೇ ಚಿದಂಬರ ರಾಯರ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಚಿತ್ರಕಾರ ಕನ್ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದ ಅಮರರಾದರು! ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರಣೆ. ಈ ದಿಗಂಬರಯ್ಯನ ದೊಂಬರಾಟ ಎಲ್ಲ ಕೂಡಿ ನನ್ನ ಜೀವ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಬಿಡ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮೊದಲು ಮರವು, ಮೇಲೆ ಇದೆಲ್ಲ ತಿರುವು ಮುರುವು! ನೀನಂದಂತೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಇನ್ನೇನು? ಆದದ್ದಾಯಿತು! ನೀವು ತುಂಬ ಸುಸ್ತ. ಆರಾಂ ಮಾಡಿರಿ. ಹೂಂ ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಋಣಾನುಬಂಧ! ಇದ್ದದ್ದೇ ಹೀಗೆ! ಯಾರೇನು ಮಾಡ್ತಾರೆ? ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಿರಿ. ವಿಪರೀತ ತಲೆಬಿಸಿ ಆದ್ರೆ ಹಿಸ್ಟೀರಿಯಾ --

ಚಿದಂ : ಹಿಸ್ಟೀರಿಯಾ! ನಂಗೆ ಹಿಸ್ಟೀರಿಯಾ! ಈ ಗಂಡುಗಂಡ್ಸಿಗೆ ಹಃ ಹಃ ಹಃ ಹಃ !

ಶ್ರೀಮತಿ : (ಗಾಬರಿ) ಅಯ್ಯೊ! ಇದೇನು ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚು ನಗೆ! ಹಿಡಿದೇ ಬಿಟ್ಟು - ಹಿಸ್ಟೀರಿಯಾ! (ಅವನ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಬಗಿಯುತ್ತಾಳೆ.) ಸುಮ್ಮನಾಗಿರಿ!

ಚಿದಂ : (ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬಂದಂತೆ ನಟಿಸಿ) ಸರಿ ನಿಂಗೂ ಗೊತ್ತು ಹಿಸ್ಟೀರಿಯಾಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮೋಚಾರ! ಅದನ್ನೆ ನೋಡೋಣ ಎಂತ ನಕ್ಕೆ! ಹಃ ಹಃ

ಶ್ರೀಮತಿ : ಸಾಕು ನಿಮ್ಮ ಹಾಳು ಹರಟೆ. ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ! ಈ ವಿನೋದ! ಈಗ ನಾನು ಹೋಗ್ತೇನೆ ಮತ್ತೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗೋಣ.

ಚಿದಂ : ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಯಾಕೆ? ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಹೋಗಲಿ.

ಚಿದಂ : ಅಯ್ಯೋ! ಒಂದು ತಿಂಗಳು? ಶ್ರೀಮತಿ ಅಷ್ಟೂ ಕಾಲ ಹೇಗೆ ತಾಳಲಿ? ನನಗೀಗ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಏನು ಗತಿ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಗತಿ. ಅಡ್ಡ ಬೀಳುವದೇ ಗತಿ! ಮಲಗಿ ಒಳಗೆಹೋಗಿ-

ಚಿದಂ : ಒಳಗಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮತೀ ಈಗ ಹೊರಗೇ ಹೋಗೋದು! ಹೊರಗೇ! ಆ ದಿಗಂಬರಯ್ಯ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅರ್ಧಗಂಟೆಯೊಳಗೆ-

ಶ್ರೀಮತಿ : (ಕೆರಳಿ) ಅಂವ ಯಾರು ನಿಮಗೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ? ಹೋಗಲೇ ಬೇಡಿ.

ಚಿದಂ : ಬೇಡಿ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಕೈಗೇ ಬೇಡಿ! ಅಂವ ನಮ್ಮ ರಾಯರ ತಮ್ಮ. ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಕತ್ತಿಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು- (ಶ್ರೀಮತಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಅಮುಕುತ್ತಾನೆ)

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಯ್ಯೊಯ್ಯೋ! ಬಿಡಿ ಬಿಡಿ.

ಚಿದಂ : ಓ. Sorry ನನ್ನ ತಲೆ -

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಲ್ಲ ನನ್ನ ತಲೆ ಇದು - (ಸಾವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು) ಇರಲಿ. ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಯ್ತು. ಆದರೆ ನೀವೀಗ ಹೋಗುವವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ಚಿದಂ : ಕ್ಯಾರ ಆಫ್ ಫುಟ್‌ಪಾಥ್!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಛೇ ಛೇ ಉಂಟೇ? ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಟ್ಲು ಹುಡುಕಬೇಕು.

ಚಿದಂ : ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕೋದು? (ಆಚೆ ಈಚೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.)

ಶ್ರೀಮತಿ : ಇಲ್ಲಿ ಆಚೆ ಈಚೆ ಅಲ್ಲ. ಆ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಡಿ. (ಓದಿ) ಇದ್ನೋಡಿ. ಹೋಟ್ಲು 'ಇಂದ್ರ ಭವನ' ರೂಂಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ೧೦ ರೂಪಾಯಿ! ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿರಿ!

ಚಿದಂ : ಆದರೆ ೧೦ರೂಪಾಯಿ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ನೋಡೋಣ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಈಗ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಇದೆ? ಆ ಹಳೆಕೋಟು ತನ್ನಿ ಹುಡುಕೋಣ!

ಚಿದಂ : **(ಬಾಯಿತಪ್ಪಿ)** ಆದರೆ ಅದು ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯನ ಕೋಟು ನಂದಲ್ಲ-

ಶ್ರೀಮತಿ : **(ಹಣೆಜಪ್ಪಿ ತಣ್ಣಗೆ ಕೂತು)** ಹೀಗೇನಂತೀರಿ! ಮತ್ತೆ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಬಿಗಿಯಬೇಕೇ? ನೀವೇ ಅಲ್ವೆ ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ! ಏನೋ ನಂಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ! ಅಪ್ಪಯ್ಯಽಽ!

ಚಿದಂ : ಅಯ್ಯೋ ನಿಂಗೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅಳಬೇಡ. ನಂಗೇನೇ ಮಂಕು. ನೀನೇ ಹೇಳಿದೆ ಅಲ್ಲ. ಸುಸ್ತು ಸುಸ್ತು ಎಂತ! ನಾನೇ ಸಾಂಬಾ-ನೀನೇ ಹುಡುಕು ಆ ಕೋಟಿನಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ತಡೆಯಿರಿ **(ಹುಡುಕಾಡಿ)** ಇದೊ ಇಲ್ಲಿದೆ ಪಾಕೀಟು. ಎಷ್ಟು? ಅದೇ ೩೦೦ರೂಪಾಯಿ. ೧೦ ರ ೩೦ ನೋಟು! ನಿಮ್ಮ ಇತ್ತೀಚೆಯ ಗಳಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ಹಿಡಿಯಿರಿ.

ಚಿದಂ : ತಾ. **(ಹಣದೊಂದಿಗೆ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹರ್ಷದಿಂದ)** ಶ್ರೀಮತೀ ಶ್ರೀಮತೀ! ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತೀ.

ಶ್ರೀಮತಿ : **(ನಾಚಿ)** ಇದೇನು ಹುಚ್ಚು ಮಾತು?

ಚಿದಂ : ನೀ ಕೈಹಾಕಿದಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಶ್ರೀಮತಿಯೇ! ಆಯ್ತು ಬಿಡಿ.

ಚಿದಂ : ಇನ್ನು ನೀನೇ ಹೇಳು. ಯಾವ ಹಾಟೇಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ? ಆ 'ಇಂದ್ರಭವನ' ಬೇಡ. ಅಲ್ಲಿ ರಂಭೆ ಮೇನಕೆಯರ ಕಾಟ! 'ವುಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿ'ಗೆ ಹೋಗೋಣ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಯ್ಯೋ, ಅದು ಭಾರಿ ತುಟ್ಟಿಯಂತೆ! ಶ್ರೀಮಂತರು ಹೋಗೋ ಹಾಟ್ಲು ಅದು!

ಚಿದಂ : ನಾನೂ ಶ್ರೀಮಂತನೇ. ನೀನಂತೂ ಶ್ರೀಮತಿ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳ್ತೀಯಾ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಹೂಂ.

ಚಿದಂ : ನಾನು ಈಗಲೆ ವುಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಹೊರಟೆ. ನೀನು ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡು.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಊಟ ಮಾಡಿ? **(ನಕ್ಕು)**

ಚಿದಂ : ಛೀ ಹುಚ್ಚಿ, ಊಟಕ್ಕೇ ಬರೋದು. ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇರ್ತೇನೆ. ಹೂಂ ಅನ್ನು.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಬೇಡಪ್ಪ! ಅಂಥ ಹಾಟ್ಲನಲ್ಲಿ ನಾನು ಜನ್ಮಕ್ಕೇ ಕಾಲಿಟ್ಟಿಲ್ಲ!

ಚಿದಂ : ಜನ್ಮಕ್ಕೇ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಲೇ ಇರೋದಿಲ್ಲ! ನಾಳೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ನೋಡು! ಹೊಸ ಜನ್ಮ! ಹೂಂ ಅನ್ನು. ಹೂಂ ಬೇಗ **(ಆಕೆಯ ಭುಜ ಹಿಡಿದು ಗದಗದ ನಡುಗಿಸುತ್ತಾನೆ).**

ಶ್ರೀಮತಿ : ಹೂಂ ಹೂಂ ಹೂಂ: ಬಿಡಿ ನನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯ!

ಚಿದಂ : **(ನಕ್ಕು)** ದಮ್ಮ್ಯೂ ಬಂತೇ? Thanks ಬಿಟ್ಟೆ. ಇನ್ನು ಹೋಗು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ನಾನು ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ಗಂಟುಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೇ ಈ ಪ್ಯಾಂಟು -

ಶ್ರೀಮತಿ : ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ. ನಾ ಮಡಚಿ ಇಡ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಅದೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯದು. **(ನಗುವಳು)**

ಚಿದಂ : ಏ! ನಂಗೆ ತಿಳಿಯದೇ? ನಂಗೇ ಗೊತ್ತು. ಪ್ಯಾಂಟು ಏರಿಸಿ. ನೀನೆಂದೂ ಏರಿಸಿದ್ದುಂಟೇ? ಕೆನ್ನೆಗಲ್ಲ - ಪ್ಯಾಂಟು!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಏರಿಸದೇ ಏನು? ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಗ್ಯಾದರಿಂಗ್ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಂಟ ಏರಿಸೋ ಪಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ನಂದೇ ಆಗಿತ್ತು!

ಚಿದಂ : ಅಬ್ಬ! ಅದ್ಹೆಂಗೋ!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಹೇಗೆಂದರೆ ತಂದ ಪ್ಯಾಂಟ್ಸು. ಇನ್ನಾರಿಗೂ ಸರಿ ಹೋಗ್ತೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ **(ಇಬ್ಬರೂ ನಗುವರು)**

ಚಿದಂ : ಪ್ಯಾಂಟಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪಾತ್ರ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಆ ಜೋಕು ಇರ್ಲಿ. ನಾಳೆ ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಪ್ಯಾಂಟು ಏರಿಸೇ ವುಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಆಗ್ತೇನೆ! ಆಗದೇ? ಈಗ ಕೊಡಿ ಆ ಪ್ಯಾಂಟು. ನೀವು ಬೇರೆ ಬಟ್ಟೆ ಒಟ್ಟುಹಾಕ್ರಿ. **(ಅವಳು ಪ್ಯಾಂಟು ಎಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ಕಾಲು ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲು ಚಿದಂಬರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುವಾಗ ತೆರೆ.)**

ಅಂಕ - ೨

ದೃಶ್ಯ ಒಂದು

(ಡಾ. ಧನ್ವಂತರಿಯು ಶಾಪಿನ ಇದಿರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಹೊರಟದ್ದಾಳೆ. ಶಾಪಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಮಿಸ್ಟರ ಕುಂಭಕೋಣಂ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.)

ಶ್ರೀಮತಿ : ನಮಸ್ತೆ ಮಿಸ್ಟರ....

ಕುಂಭ : yes ಕುಂಭಕೋಣಂ-ಏನು? ಎತ್ತ ಹೊಂಟಿರಿ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಡಾ. ಧನ್ವಂತರಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಿತ್ತು, ಬಂದಿದ್ದೆ. ಅವರು ಶಾಪಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಅಸಿಸ್ಟಂಟರಂತೆ.

ಕುಂಭ : ಹೌದು ನಾನೇ. **(ದೇಶಾವರಿ ನಗುತ್ತ)** That's me! ಏನಾಗಬೇಕು? I am at your service.

ಶ್ರೀಮತಿ : ನಾನು ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯನವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದೆ. ಅವರಿಗೆ ಫ್ಲೂ ಬಂದಿದೆ.

ಕುಂಭ : ಸಿಂಗಾಪುರ ಫ್ಲೂ ನೋ?

ಶ್ರೀಮತಿ : **(ಹೆಗಲು ಹಾರಿಸುತ್ತ)** dont know! ದಿಲ್ಲಿಯದೋ ಎಲ್ಲಿಯದೋ! ಅವರು ಬಂದದ್ದು ಮದರಾಸಿನಿಂದ.

ಕುಂಭ : ನಾ ಬಲ್ಲೆ ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನೆ ನಾವು ಹೋದಿವಿ-ನಾನೂ ನಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರೂ! ರಾಯರ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ರಾಯರು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶಾನೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತೀರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು! ಈಗ ಇವನಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ! ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮನ್ನೆ ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಾ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಇದೇನಂತಿರಿ. ಮಿಸ್ಟರ ಕಾಟಕೋನ?

ಕುಂಭ : ಅಲ್ಲ ಕುಂಭಕೋಣಂ - my name is

ಶ್ರೀಮತಿ : sorry ಕುಂಭಕೋಣಂ. ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬಿಡಿ. **(ನಗುತ್ತ)** ಆದರೆ ನೀವು ಕುಂಭನೂ ಅಲ್ಲ, ಕೋಣನೂ ಅಲ್ಲ! ಹಾಗೆ ಕಾಣೋದಿಲ್ಲ! ನೀಟಾಗಿ ನಿಂತ ಕಾಟಕೋನೇ! **(ಇಬ್ಬರೂ ನಗುವರು)** ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಎಲ್ಲಿ?

ಕುಂಭ : ಅವ್ರು ಅಲ್ಲಿಗೇ - ರಾಯರ ಮನೆಗೇ ಹೋಗಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಹಾಗಾದರೆ ಅದೇ ತಪ್ಪಾಯ್ತು. ಸಾಂಬಸದಾ ಶಿವಯ್ಯ ಆಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲ. ವುಡ್ ಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ಕುಂಭ : ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ! ಜವಾನ! ವುಡ್‌ಲಾಂಡಿನಲ್ಲಿ? I. Wonder! ನಾನೇ

ಇನ್ನು ಆ ಭರ್ಜರಿ ಹಾಟ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಹಾಕಿಲ್ಲ! ಅವರು ಅಲ್ಲೇಕೇ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅದೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಪುರಾಣ! ರಾಯರ ತಮ್ಮ ದಿಗಂಬರಯ್ಯ ಆ ದೊಡ್ಡ ದಲ್ಲಾಳಿ, ಅವರು ಅವನನ್ನು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬಿಬಿಟ್ಟರು.

ಕುಂಭ : ಏನು ಹಾಳಾಯ್ತು? ಹೋಳಿಗೆ ತುಪ್ಪದಲ್ಲೇ ಬಿತ್ತು! ಆ ಮನೆಗಿಂತ ವುಡಲ್ಯಾಂಡ್ಸು ಭಾರಿ ಬೆಸ್ಟು!

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅದಿರಲಿ please ಡಾಕ್ಟರನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸ್ತೀರಾ?

ಕುಂಭ : ಓ.ಕೇ. ಅವರು ಶಾಪಿಗೆ ಬಂದಕೂಡ್ಲೆ ಕಳಿಸ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ನೀವೂ ಬಂದು ಬಿಡ್ರಿ (ನಕು) 'ಸ್ವಂಟಿ' ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ 'ಅಸಿಸ್ಟಂಟು!'

ಕುಂಭ : Sorry madam ನಾವೀಗ ರೇಡಿಯೋ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳೊದಿದೆ ದಿಲ್ಲಿಯಿಂದ ಪ್ರಸಾರ. ನಮ್ಮ ಚಿದಂಬರಯ್ಯರ ಅಂತ್ಯಯಾತ್ರೆಯ ವರ್ಣನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಲ್ರೀ! ನಿಮದೆಲ್ಲ ಒಂದು ಥರಾನೇ. ರಾಯರ ಅಂತ್ಯಯಾತ್ರೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹೋಗಿ ನೋಡೋದು ಬಿಟ್ಟು.

ಕುಂಭ : ಅಲ್ಲ madam ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ದಿಲ್ಲಿ? ಹೇಗೆ ಹೋಗಲಿ? Air Dash ಮಾಡೋದೇ?

ಶ್ರೀಮತಿ : ದಿಲ್ಲಿಗೇಕೇ? ಯಾರಿಗೆ Dash ಮಾಡಬೇಕು? ರಾಯರ ಶವ ಇರೋದು ಇಲ್ಲಿ-ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ. ಅಂತ್ಯಯಾತ್ರೆ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲೇ

ಕುಂಭ : I am sorry. ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥ ಲೋಕದ ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಶವ ದಿಲ್ಲೆಗೆ ರವಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಯರು ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಫಿಗರು ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫೇಮಸ್ ! ಅಂತ್ಯವಿಧಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಘಾಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನೆಹರೂಜಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಯರದೂ ದಹನ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಂದರೆ ನೆಹರೂಜೀ ಮತ್ತೆ ತೀರಿಕೊಂಡ್ರೆ?

ಕುಂಭ : ಅರೇ ಇದೇನು ಅಂತೀರಿ? ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಹುಚ್ಚೋ? ನೀವೇ ಹುಚ್ಚೋ? (ಕೈಯ ವಾಚ್ ನೋಡಿ) ಈಗಾಗಲೆ ರಾಯರ ಅಂತ್ಯಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟ ಬಿಟ್ಟಿದೆ-ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ ಮುಂದಿನಿಂದ. ನೀವೂ ಹೊರಡಿ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ದಿಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಸಾರ ಕೇಳ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ : (ಅನಿಶ್ಚಿತಳಾಗಿ ಮೌನ.)

ಕುಂಭ : ಹೂಂ ಅನುಮಾನವೇನು? ಹೊರಡಿ. ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಸರಿ ಅದರೆ ಅವರ ಫೀಸು ಎಷ್ಟು?

ಕುಂಭ : ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಕೇಳಿ. ಅವರ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಲ್ಲ? 'ಧನ್ವಂತರ್ರಿ' ನಮ್ಮ ಈ ಡಾಕ್ಟರು ಭಾರಿ ಒಳ್ಳೆ ಡಾಕ್ಟರು.

ಶ್ರೀಮತಿ : ಅಂದರೆ?

ಕುಂಭ : ಅಂದ್ರೆ ಹೀಗೆ. ಉಳಿದ ಡಾಕ್ಟರು ಪೇಶಂಟಿನ pulse ನ್ನೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಡಾ. ಧನ್ವಂತರಿ, purse ನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನಾಡೀ ಸದ್ದಿನೊಂದಿಗೆ ಇವರಿಗೆ ನಾಣ್ಯದ ಸದ್ದೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ : (ನಕ್ಕು) I see! ಹಾಗಾದರೆ ಬರ್ತೇನೆ ನಮಸ್ತೇ.

ಕುಂಭ : ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಲಾ? ತಾವು ಯಾರು? ಅಂದರೆ ಪೇಶಂಟ ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯನಿಗೆ ತಾವು ಯಾರು?

ಶ್ರೀಮತಿ : ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶ್ರೀಮತಿ

ಕುಂಭ : ಪೇಶಂಟನಿಗೋ

ಶ್ರೀಮತಿ : (ನಕ್ಕು) ಪೇಶಂಟಿಗಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಸರೇ ಶ್ರೀಮತಿ. ಕುಮಾರಿ ಶ್ರೀಮತಿ. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ

ಕುಂಭ : ಅವರಿಗೆಂದ್ರೆ - ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯರಿಗೆ

ಶ್ರೀಮತಿ : (ನಾಚಿ) ಹೂಂ ಅವರಿಗೇನೇ ಫ್ರೆಂಡು.

ಕುಂಭ : ಹಾಂ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬಿಡಿ. ಅವರಿಗೆ ನೀವು would be ಶ್ರೀಮತಿ ಅಲ್ವೆ? (ಇಬ್ಬರೂ ನಗುವರು) ನಮಸ್ಕಾರ. (ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗುವರು.)

- (ಅತ ಶಾಪಿನೊಳಗ ಈಕೆ ಹೊರಗೆ.)

ದೃಶ್ಯ ಎರಡು

(ವುಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಒಂದು ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಪ್ರಶಸ್ತ ಕೋಣೆ. ಡ್ರೆಸಿಂಗ್ ಗೌನಿನಲ್ಲಿ ಚಿದಂಬರ ರೇಡಿಯೋ Turn in ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.)

ಚಿದಂ: ಭಲೆ ಭಲೆ : ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ! ಬಡಪಾಯಿ ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ! ನಿನಗೆ ರಾಜವೈಭವದ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ! ಲಾಲಬಹಾದ್ದೂರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹೇಳಿದ್ದರು ಜಯ ಜವಾನ್! ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಹೈದ ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ. ಇವನಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಯಾತ್ರೆ! ಶಾಂತಿಘಾಟದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ!

"ಇದ್ದಾಂವ ಸತ್ತಾಂವ
ಸತ್ತಾಂವ ಗೆದ್ದಾಂವ
ಇದ್ದಾಗ ಇದ್ದಾಂಗ ಅನಿಸಲೆ ಇಲ್ಲ! ಅನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ!

(ರೇಡಿಯೊ on ಮಾಡುತ್ತಾನೆ).

ರೇಡಿಯೋ: ಈ ವಿಶೇಷ ವಾರ್ತಾ ಪ್ರಸಾರವನ್ನು ಅಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ರೇಡಿಯೋದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ಭಾರತೀಯ ಚಿತ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ ಚಿದಂಬರಯ್ಯ ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾದರು. ಶ್ರೀ ನೆಹರೂಜಿಯ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಒಂದು ಹತ್ತು ಯಾರ್ಡು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಈ ಕಲಾವಿದನ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ೫೦ ಸಾವಿರ ಜನಸ್ತೋಮ ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದೆ. ೪೫ ಮಣ ಶ್ರೀಗಂಧ ಮತ್ತು ಚಂದನ-ದಿವಂಗತ ಚಿದಂಬರಯ್ಯರ ವಯಸ್ಸಿನಷ್ಟೇ ಮಣ-ಅವರ ಚಿತೆಗಾಗಿ ಹೇರಲಾಗಿದೆ. ಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರ ಕಳೇಬರವನ್ನಿಟ್ಟು ಅವರ ತಮ್ಮ ದಿಗಂಬರಯ್ಯ ಅಗ್ನಿಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ನಂಬಿಗೆಯ ಆಳು ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ ಈ ಕೊನೆಯ ದೃಶ್ಯ ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಲು ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ! ಇದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ.

ಚಿದಂ: ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ! ಅವನಿಗೆ ಸತ್ತಂತೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ರೇಡಿಯೋ: ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಧುರೀಣರು, ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು, ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು, ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ, ಅಮೇರಿಕೆಯ ರಾಯಭಾರಿ, ಬ್ರಿಟನ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶವಿದೇಶಗಳ ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಈ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು ಮೃತಾತ್ಮರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

ಚಿದಂ: ಅಯ್ಯೋ! ಪಾಪ! ತನ್ನ ಈ ಅಂತಿಮ ದೃಶ್ಯದ ವಿಜೃಂಭಣೆ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಚಿದಂಬರರಾಯನೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!

ರೇಡಿಯೋ: ಚಿತೆ ಉರಿಯ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಚಿದಂಬರ ರಾಯರ ಅಮರ ಕುಂಚದಿಂದ ಅರಳುವ ಬಣ್ಣದ ನಾಲಿಗೆಗಳಂತೆ ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗಳು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಿವೆ. ಜನಸ್ತೋಮ ಬಾಷ್ಪಾಂಜಲಿ ನೀಡುತ್ತಿದೆ **(ಚಿತ್ರಕಾರ ಅಮರರಹೇ! ಚಿದಂಬರಜೀ ಅಮರಹೇ! ಘೋಷ ಹಿಂದಿನಿಂದ)**

'ವಿಮಾನಗಳಿಂದ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಆಗುತ್ತದೆ!-ಕಲಾವಿದನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಚಿರಶಾಂತಿ ಕರೆಯುತ್ತಿವೆ! ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಕಂಠಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಘೋಷ' ಚಿದಂಬರ ರಾವ್‌ಜೀ ಅಮರರಹೇ **(ರೇಡಿಯೋ off)**

ಚಿದಂ: That Chidambar is dead! Long live this Chidambar!

(ಶ್ರೀಮತಿ ಬರುವಳು)

ಚಿದಂ: ಕೇಳಿದೆಯೇನೇ ತಮ್ಮ ರಾಯರ ಅಂತ್ಯಯಾತ್ರೆಯ ಸಡಗರ-ಸಂಭ್ರಮ?

ಶ್ರೀಮತಿ: ಹೌದು ಹೌದು.. ಕೇಳಿದೆ. ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು ಇಂಥ ರಾಜವೈಭವದಿಂದ ಸುಡುವದಾದರೆ ಯಾರು ಸಾಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ!

ಚಿದಂ: ಹೋ ಹೋ ನಾನಂತೂ ಒಂಟಿ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧ! **(ಆಕೆ ಅವನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ)**

ಶ್ರೀಮತಿ: ಬಿಡ್ತು ಅನ್ನೀ. ಹಾಗೆಲ್ಲ ಅಭದ್ರ ಅಡಬಾರದು. ಇದೇನು ಈ ಮೂಲೇಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿತ್ರ! ನೀವು ಈ ಕಸಬನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕಲಿತೀರಿ?

ಚಿದಂ: ಈ ಕಸಬು ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಅಂದರೆ ಕಲಿಯದೇ ಬಂದದ್ದು. 'ಕಲಿಸದೆ ಬರ್ಪುದು ಕೌಶಲಂ'

ಶ್ರೀಮತಿ: ಅಂದ್ರೆ? ಇದೆಲ್ಲಿಯ ಕಾವ್ಯ?

ಚಿದಂ: **(ನಗುತ್ತ)** ಅಲ್ಲಿಯದೇ. ಕಾಳಿದಾಸನ ಮಾತಿನ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ. ಅಲ್ವೇ, ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿ ಮದ್ದು ಅರೆಯುವ ಜವಾನ ತಾನೂ ಮದ್ದುಗಾರ ನಾಗೋದಿಲ್ವೇ? ಹಾಗೇ ಚಿತ್ರಕಾರರ ಬಣ್ಣದ ಬ್ರಶು ತೊಳೆದ ಈ ಜವಾನ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ಕೊಂಚ ಕಲಿತರೆ ಏನು ತಪ್ಪೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ: ಅಯ್ತು ಬಿಡಿ-ತಪ್ಪು ನಂದೇ-ಹಾಗೇ ಕೇಳಿದ್ದು. ಇದು ಯಾವ ಚಿತ್ರ?

ಚಿದಂ: ಚಿತ್ರ ಯಾವದು-ಯಾರದು ಎಂದೆಲ್ಲ ಬರೆದಿಡಬೇಕಾದರೆ ಅದೆಂಥ ಚಿತ್ರ? ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಅಂದರೇನೇ ಅದು ಚಿತ್ರ. ಇಕೋ ನೋಡು **(ತೆರೆಯುವನು).**

ಶ್ರೀಮತಿ: ಅವ್ವಯ್ಯ! ಇದು ನಂ-ನಂದೇ ಚಿತ್ರ.

ಚಿದಂ: ನೋಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ. ನಿಂದೋ ನಿನ್ನ ಅವ್ವಯ್ಯಂದೋ!

ಶ್ರೀಮತಿ: **(ಹಿಗ್ಗಿ)** ಎಷ್ಟು ಮುದ್ದಾಗಿದೆ! ನಂದೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ!

ಚಿದಂ: **(ನಕ್ರು)** ಹಾಗಾದರೆ ನಿಂಗ್ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು-ನಿಂದೇ ಎಂದು. ಬಿಂಬದಂತೆಯೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಅಲ್ವೇ?

ಶ್ರೀಮತಿ: **(ಹಿಗ್ಗಿ ಅಷ್ಟೇ ನಾಚಿ)** ಅಂದರೆ-ನಾನು ಇಷ್ಟು ಚೆಂದ ಕಾಣ್ತೇನೇ?

ಚಿದಂ: ಹಳೇ ಹುಚ್ಚಿ ನೀನು! No fool, an old fool!

ಶ್ರೀಮತಿ: **(ಹುಸಿ ಕೋಪ)** ಎಷ್ಟು ಹಳೇ. How old? **(ಅತ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆರಳು ಆಡಿಸುವನು. ಆಕೆಯ ನಗೆ)** ಸರಿ ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಕಾರರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ-ನಿಮ್ಮ ರಾಯರಂತೆಯೇ, ಇನ್ನು ಪರ್ವಾ ಇಲ್ಲ.

ಚಿದಂ: ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಅಂತ್ಯಯಾತ್ರೆಯದೋ ಈ ಪರ್ವ?

ಶ್ರೀಮತಿ: ಛೀ ನಿಮ್ಮ ಡೊಂಕುಬುದ್ದಿ! ಈ ಚಿತ್ರ

ಚಿದಂ: ಅದೇನಂತೀ? ನಾನೇ ಬರೆದ ಎಷ್ಟೋ ಚಿತ್ರ ರಾಯರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಹೋಗಿವೆ!

ಶ್ರೀಮತಿ: ಓ ಹಾಗೋ! ರಾಯರ ಪುಣ್ಯ. ಮತ್ತೆ ತಾನೇ ರಾಯರು ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುರುಮಾಡಲಿಲ್ಲ! ಇರ್ಲಿ ಬಿಡಿ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರ ಬರೀತಾ ಇದ್ರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ.

ಚಿದಂ: ಅದೇಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು? ಯಾರಿಗೆ?

ಶ್ರೀಮತಿ: ನೀವು ಹಾಟ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಒಂದೆರಡು ಚಿತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಿರಿ. ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಚಿದಂಬರ ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ತೆರೆಸರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ದೊಡ್ಡಕ್ಕೆ ಕುಲು ಕುಲು ನಗುತ್ತಾಳೆ.

ಚಿದಂ: ಅರೇ. ಅವೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದವು? ಯಾರೋ ಕದ್ದರು!

ಶ್ರೀಮತಿ: **(ನಗುತ್ತ)** ನಾನೇ ಕಳ್ಳಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂದೆ-ಇನ್ನು ಪರ್ವಾ ಇಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಅಯಿತು ಎಂತ.

ಚಿದಂ: ಸರಿ ಹೋಯ್ತು. ಕಳ್ಳಿ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ಇದ್ದರೆ ಪರ್ವಾ ಇಲ್ಲ! ಅದರೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿಲ್ಲ! ಅವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಟ್ಟೆ? ಹಗಲಗಳ್ಳಿss!

ಶ್ರೀಮತಿ: ಹಗಲು ಕಳಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹಾಡೇಹಗಲೇ ಒಯ್ದು ಮಾರಿಬಿಟ್ಟೆ! ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿಲ್ಲ? ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟ-ಅ ಸೋಡಾ ಅಂಗಡಿ ಸೋಮಶೇಖರ.

ಚಿದಂ: ಆ ಸೋಡಾ ಅಂಗಡಿ ಸೋಮ ನನ್ನ ಚಿತ್ರ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದನೇ? ನಿಲ್ಲು-ಹೋಗಿ ಅವನಿಂದ ಅವನ್ನ ಇಸಕೊಂಡು ಬರ್ತೇನೆ.

(ಓಡುವನು)

ಶ್ರೀಮತಿ: ಏನು? ಯಾಕೆ? ಏನಾಯ್ತು? ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ಬಂತು ಕೊಟ್ಟೆ. ಕೈಬಂದ ರೊಕ್ಕ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಷ್ಟು ಹಳೆಹುಚ್ಚಿ ನಾನಲ್ಲ!

ಚಿದಂ: (ವ್ಯಗ್ರ) ಬೆಲೆ ಒಲೇಲಿ ಬಿತ್ತು? ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಹಣ. ನನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಗ್ಗ! ಅಲ್ಲ. ಆ ಚಿತ್ರದ ಮೇಲೆ ತಾರೀಖು ಇದೆ. ಅದು ದಾಖಲೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ: ತಾರೀಖು? ದಾಖಲೆ? ಇದೇನು ಮತ್ತೆ ಅವಾಂತರ?

ಚಿದಂ: ಅವಾಂತರ ಅಲ್ಲ ಗಂಡಾಂತರ! ಸುಮ್ಮನಿರು ಹುಚ್ಚಿ. ನಿಂಗೆ ಅದೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗೋ ಹಾಂಗೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೇನೆ. (ಹೋಗುವನು)

ಶ್ರೀಮತಿ: ಇದೇನು? ಒಂದು ಥರಾ ಮಾಡಿದರು ಇವರು! ನಾನೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೆ? ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೇಲಿ ಗೋಡೆಗೆ ಮುಖಾಮಾಡಿ ಇಟ್ಟ ಚಿತ್ರ. ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ಬಂದ್ರೆ ಮಾರಬಾರದೇ? ನಂದೇನು ತಪ್ಪು? ಇದೂ ಒಂದು ಬೆಪ್ಪು!

(ಶ್ರೀ ರಾಡ್ರಗೀಜ ಮರ್ಚಂಟ ಬರುವನು ಅವನು ಆರ್ಟಡೀಲರ)

ರಾಡ್ರಿ: ನಮಸ್ಕಾರ! ಶ್ರೀಮತಿ ಜೀ!

ಶ್ರೀಮತಿ: ನಮಸ್ಕಾರ. ತಾವು ಯಾರು? ನನ್ನ ಹೆಸರು ತಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?

ರಾಡ್ರಿ: ನಂದು ಹೆಸರು ನಿಮಗೇಂಗೆ ಗೊತ್ತು? ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ್ರು? ಅವರ ಬೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ: ತಾವು-?

ರಾಡ್ರಿ: ನಾವು ರಾಡ್ರಿಗೀಜ ಮರ್ಚಂಟ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ನಾವು ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಆರ್ಟ್ ಡೀಲರ್. ಇಲ್ಲಿ ಆರ್ಟಿಸ್ಟರಿಗೆ, ಕಲೆಕ್ಟರ್ಸರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಜಾಸ್ತಿ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ರು.

ಶ್ರೀಮತಿ: ನಾನು ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಅಲ್ಲ. ಮಿಸೆಸ್ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಸರೇ ಶ್ರೀಮತಿ. ಅದು ಹೇಗೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು? ಎಂದು ಕೊಂಡೆ. ಅವರು ಇನ್ನು ನನ್ನ ಯಜಮಾನರಾಗಿಲ್ಲ.

ರಾಡ್ರಿ: ಅಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಆಗೋರು. ಅದಕ್ಕೆ ಣಮ್ದು ಅಡ್ಡಿ ಏಣೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವ್ದು? ಈ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿನ ಮೇಲೆ? (ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ) ಅಹಾಹಾ! ಓಹೋಹೋ.

ಶ್ರೀಮತಿ: **(ನಾಚಿ, ಹಿಗ್ಗಿ)** ಅದು ಚಿತ್ರ. ಅವರೇ ಬರೆದದ್ದು. ಯಾರದು ಹೇಳಿ?

ರಾಡ್ರಿ: ಅರೇ ಭಾಯಿ. ಹೇಳ್ದೇ ಏನು? ಇದು ನಿಮ್ದು ಚಿತ್ರ! ಅಹಾಹಾ! What pose! what our! what shade! what light! oh a marvel!

ಶ್ರೀಮತಿ: ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಕೋಡ್ತೀರಿ?

ರಾಡ್ರಿ: ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ! One thousand ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಡಬಹುದು. **(ಚಿತ್ರ ನೋಡುವದರಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯ)**

ಶ್ರೀಮತಿ: ಹೌದೇ? ಅಷ್ಟು ಬೆಲೆಯೇ? ಅಂಥ ಯೋಗ್ಯತೆಯೇ ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ? **(ತೀರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ನೋಡುವಳು)**

(ಚಿದಂಬರನ ಪ್ರವೇಶ).

ರಾಡ್ರಿ: ಹಾಂ ಹಾಂ ಸರಿ ಹಿಂದೆ. ಅದೇನು ಮಾಡ್ತೀ ಅಲ್ಲಿ? ಅದು ಚಿತ್ರ. ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿ ಅಲ್ಲ.-ಹಾಗೆ ಮೂಗು ಹೊಕ್ಕಿಸಲಿಕ್ಕೆ. ದೂರ, ಇನ್ನೂ ದೂರ ನಿಂತು ನೋಡಬೇಕು. **(ಈಗ ರಾಡ್ರಿಗೀಜನನ್ನು ಕಂಡು)** ಅಂ ತಾವು ಯಾರು?

ಶ್ರೀಮತಿ: ಣಾನು ಶರ್ Good Evening. **(ತನ್ನ ಕಾರ್ಡು ಕೈಗೆ ಕೊಡುವನು).**

ರಾಡ್ರಿ: ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು-ಪ್ರಮುಖ ಅರ್ಟಿ ಡೀಲರ.

ಚಿದಂ: **(ಭಯ ಚಕಿತ)** ರಾಡ್ರಿಗೀಜ ಮರ್ಚಂಟ! **(ಕಾರ್ಡು ಕೈಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವದು. ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಧಪ್ಪನೆ ಕುಸಿಯುವನು)**

ರಾಡ್ರಿ: ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮ್ಯಾಡಂ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೊರಗೂ We. Well Knownಉ. ನಿಮ್ಮ ಚಿದಂಬರ ರಾಯರಿಗೆ ನಾನೇ ಡೀಲರು. ನನ್ನ ಅವರ ವ್ಯವಹಾರ ಭಾಳ ಹಳಯದು. More than 20 year 500. [illegible] ಅಪೂರ್ವದ ಭೆಟ್ಟಿ!

ಚಿದಂ: ಅದೇ ತಾವು ದಿಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿಲ್ವೇ? ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ

ರಾಡ್ರಿ: ಶಾಕು ಬಿಡ್ರಿ ಅದೆಲ್ಲ ಶಮಾಚಾರ-ದಿಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗೇಬಿಡತಿದ್ದೆಣೋ ಏಣೋ ಅಂತ್ಯದರ್ಶಣಾ ಎಂದ! ಅದರೆ ಅ ಶೋಡಾ ಅಂಗಡಿ ಶೋಮಶೇಖರನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚಿತ್ರ. ಕಂಡೆ. ರಾಯರ ದರ್ಶಣಾ ಅಲ್ಲೇ ಆಯ್ತು!

ಚಿದಂ: ಸರಿ ಅದೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಗ ಹೋಗಿ ಬಂದೆ. ಬರಿಗೈಯಿಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಚಿತ್ರ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

ರಾಡ್ರಿ: ಹೇಗಿರೋದು? ಇರೋದು ಹೇಗೆ? ಅಂದೆ, ಣಾಣೆದ್ದ ಮೇಲೆ. ಣಾಣೇ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ-ಎರಡೂ ಚಿತ್ರ!

ಶ್ರೀಮತಿ: ಏನು ಕೊಟ್ರೀ?

ರಾಡ್ರಿ: ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ೪೦೦ ರೂಪಾಯಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ: ನಾನ್ನೂರು? (ಚಿರಗಾಗಿ)

ರಾಡ್ರಿ: Rs. Four hundred only. ಆ ಮಂಗಣ ಕೈಗೆ ಮಾಣಿಕ ಕೊಟ್ರೆ ಹೇಗೆ? ಣಂಗೆ ಗೊತ್ತು ರಾಯರ ಪೇಂಟಿಗ್ಸದ ಬೆಲೆ!

ಶ್ರೀಮತಿ: ಅದರೆ ಮಿಸ್ಟರ, ಅವು ರಾಯರ ಚಿತ್ರ ಅಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಇವ್ರು ಬರೆದವು!

ಚಿದಂ: ಹೌದು. ನೀವು ಇದ್ದದ್ದೇ ಅಂದ್ರಿ. ರಾಯರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನೂ ಬರೀತೇನಲ್ಲ. ಅದೇ ಈ ರಾಯರದೆಂಬ ಚಿತ್ರ. ವಿಚಿತ್ರವಲ್ವೇ? (ನಕ್ಕು) ಏನಂತೀರಿ ರೊಡ್ಡ-ರೊಡ್?

ರಾಡ್ರಿ: ಹಾಗೇ ಅಣ್ಣರಿ. ರೊಡ್ಡ ಅಣ್ಣ ಪರ್ವಾಇಲ್ಲ. ಣಣ್ಣ ಬರೆ ಹಸರು ರೊಡ್ಡ ಮಾಚಣ್ಣ! ನಂದು ರೊಡ್ಡಗ್ಯೆ! ತಬ್ಬಲಿಯಾದ ಣಣ್ಣನ್ನು ಒಂದು ಮಿಶಣರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಕಿ ಸಲುಹಿತು. ಅವರು ಣಣ್ಣನ್ನು ರಾಡ್ರಿಗೀಜ ಮರ್ಚಂಟನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು!

ಚಿದಂ: ಸರಿ ಸರಿ ಅದರೆ ಸನಗೇಕೆ ನಿನ್ನ ರೊಡ್ಡಗ್ಯೆ ಕಾಣೆಸ್ತಿ ಅಪ್ಪ?

ರಾಡ್ರಿ: ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಣಾಬಂದದ್ದು ಣಣ್ಣ ಕಥೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಲ್ಲ ಶರ್. ಣಿಮ್ಮ ಕಥೆ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ. ಚಿದಂಬರರಾಯರೇ!

ಶ್ರೀಮತಿ: ಮತ್ತೆ ಚಿದಂಬರ ರಾಯರು? ಇದೇನಂತೀರಿ? ಇವರು ಸಾಂಬಶಿವಯ್ಯ ಆ ಚಿತ್ರಕಾರರ ಜವಾನ, ಹಂ!.

ರಾಡ್ರಿ: ಶ್ರೀಮತೀಜೀ ಣೇಂ ಶುಮ್ಮನಿರಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ: ಅಲ್ಲ.

ರಾಡ್ರಿ: ಅಲ್ಲ - ಅಕಬರನಾದ! ಶುಮ್ಮನಿರು ಣೇ ಣೇಂ ಏನು ಕೇಳ್ತೀರಿ? ಎಷ್ಟು ರಕಂ? ಏಕೊಳ್ಳಿ. ಣಾ ಮಾತಾಡಿಸಲು ಬಂದದ್ದು ಇವರಣ್ನು.

ಚಿದಂ: ಛೇ ಇದೇನೋ Miss understanding

ರಾಡ್ರಿ: ಣೋ ಣೋ! Miss understanding ಣಂದು. ರಾಯರೇ, ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿ. ಆ ಶೋಡಾ ಅಂಗಡಿ ಶೋಮಸೇಖರನ ಹತ್ರ ಇದ್ದ ಎರಡೂ ಶುಂದರ ಚಿತ್ರ-

ಶ್ರೀಮತಿ:	ಅವರಿಗೇನು ಕೇಳ್ತೀರಿ? ಆ ಚಿತ್ರ ನಾನೇ ಮಾರಿದ್ದು ಸೋಮಶೇಖರಿನಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ೫೦ ರೂಪಾಯಿ-ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಿಮ್ಮಿಂದ ೪೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ.
ರಾಡ್ರಿ:	ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. Dont you worry madam. ಇಕಳ್ಳಿ. six hundred ಒಂದೊಂದು ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ two hundred ಹೆಚ್ಚು! ಆಯ್ತೋ?
ಶ್ರೀಮತಿ:	ಅಯ್ಯೋಪ್ಪ! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ದುಡ್ಡು?
ರಾಡ್ರಿ:	ಶ್ರೀಮತೀಜೀ, ನಿಮಗೆ ಇದರ ರಹಸ್ಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿದೆ ಚಿದಂಬರರ ಸ್ವಾರಸ್ಯ. ಇದು ಚಿದಂಬರರಾಯರ ಚಿತ್ರ. ರಾಯರ ಭಕ್ತರು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ Eight Hundredu ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾರೆ. **(ಹಣ ಕೊಡ್ತಾನೆ)** ನೋಡಿ ಎಣ್ಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿ.
ಚಿದಂ:	ಶ್ರೀಮತಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಎಣಿಸಿ ಬೀರಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಬಾ. ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗಿ **(ಶ್ರೀಮತಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಮುನಿಸಿನಿಂದ ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.)** ಏನಂದ್ರೀ? ರಾಡ್ರೀ.
ರಾಡ್ರಿ:	ಆ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಹಿ ಯಾರದು ಗೊತ್ತೇ?
ಚಿದಂ:	**(ದಿಗಿಲು ಬದ್ದು)** ಅಯ್ಯೋ! ಘಾತವಾಯಿತು!
ರಾಡ್ರಿ:	ಮತ್ತೆ ತಾರೀಖು ಯಾವದು ಗೊತ್ತೇ?
ಚಿದಂ:	**(ಕೆಮ್ಮಿ ಕೆಮ್ಮಿ)** ಅದು-ಅದು ಹೀ-ಗಾಯ್ತು! **(ದೇಶಾವರಿನಗೆ. ಸಮಜಾಯಿಸುವ ರೀತಿ)** ತಾರೀಖು ಸರಿ. ಆದರೆ ಆ ಸಹಿ ತಪ್ಪು. ರಾಯರದೇ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ.! ನೀವೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಣೆ ಜವಾನೇ ಇದೀರಿ-ಇರಲೇ ಬೇಕಲ್ಲ ಮತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಾನೇ ಹಾಗೆ! ಅಸಲಿ-ನಕಲಿ ಜಜ್ಜ ಮಾಡೋ ಕಸಬೇ ನಿಮ್ಮದು, ಮಿಸ್ಟರ ಮರ್ಚಂಟ!
ರಾಡ್ರಿ:	ಅದಕ್ಕ ಅಣದದ್ದು ಣಾಣ. ಅದು ಣಕಲೀ ಅಲ್ಲ. ಅಶಲೀ ಅಶಲೀಣೇ! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವರ್ಷ ರಾಯರ ಶಹಿ ಣಾಣು ಣೋಡಿಲ್ವೆ? ಣೂರುಗಟ್ಲೆ ಚಿತ್ರ ಮಾರಿಲ್ವೆ? ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯವಹಾರ ರಾಯರ ಸಂಗಡ ಣಡಶಿಲ್ವೆ?
ಚಿದಂ:	ಆದರೂ ಆ ಸಹಿ ಮಾತ್ರ ನಕಲಿ! ಶುದ್ಧನಕಲಿ! ರಾಯರ ಸಹಿನೂ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ನಂಗೆ ಒಳ್ಳೆ ರೂಢಿ!
ರಾಡ್ರಿ:	ಇರ್ಲಿ ಆ ಒಣಾ ಪರಟೆ ಸಾಕು! ನಾ ಹೇಳ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ. ಸತ್ತವರು ದಿಳ್ಳೀಲಿ ಸುಟ್ಕೊಂಡವ್ರು ಣೀವೇ. ಣಣ್ಣದೇಣೂ ಗಂಟು ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ.

ಚಿದಂ: ಅಯ್ತು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಚಿಂತೆ ಹರೀತು.

ರಾಡ್ರಿ: ಇಲ್ಲಿ ಇಣ್ಣೊಂದು ಚಿಂತೆ ಹರೀತು.

ಚಿದಂ: ಅದೇನು ಮತ್ತೆ?

ರಾಡ್ರಿ: ಅದು ಹೀಗೆ ಶರ್. ಆ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಲ್ವೆ- ರಾಮಕೃಷ್ಣರಾವ್. ಅವರು ಬುಣಾದಿಯಿಂದ ಣಿಮ್ಮ ಚಿತ್ರಗಳ ಷೋಕಿ. ಅವರಿಗೆ ಮೊಣ್ಣೆ ಆ ಶೋಮಶೇಖರಣ ಕಡೆಯ ಚಿತ್ರ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟೆ. ಅವರಿಗೆ ಅದರ ತಾರೀಖು ಣಿಮ್ಮ ಶಹಿಗಳ ಬಗೆಗೇನೇ ಅಣುಮಾಣ ಬಂಧ್ಬಿಡ್ತು. ಣಾಣೇ ಮೋಸ ಮಾಡ್ದೆಣೆಂದು ಆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಅಂಬೋಣ. ಣಿಮ್ಮ ಆ ಚಿತ್ರದ ತಾರೀಖು ಣಿಮ್ಮ ಹೆಣಸುಟ್ಟ ತಾರೀಖು! ಏಣಂತೀರಿ? ಆ ಮಾರಾಯ್ರು ಈಗ ಣಣ್ಣ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಎಳೀತಾರಂತೆ! ಣೋಟೀಶೂ ಕೊಟ್ಟಾರೆ. ಣೋಡಿ **(ತೆಗೆದುತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ- ಬ್ರೀಫ್ ಕೇಜನಿಂದ).**

ಚಿದಂ: ಸರಿ ಇದಕ್ಕೆ ನಾ ಏಸು ಮಾಡಬೇಕಂತೀರಿ? ಸತ್ತು ಸುಟ್ಟಂವ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಬರ್ಬೇಕಾ?

ರಾಡ್ರಿ: ಣೀವಲ್ಲ. ಣಾಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು. ಣಿಮ್ಮ ಈ ಚಿದಂಬರ ರಹಸ್ಯ ಜಾಹೀರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ!

ಚಿದಂ: ಛೇ ಛೇ ಛೇ! ಅದೊಂದು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಸುಮ್ಮನಿರಿ. - ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಬೆಲೆ ಏನು ಕೊಡ್ಲಿ? ಹೇಳಿ ಬಿಡಿ.

ರಾಡ್ರಿ: ಕೊಡ್ಲಿ! ಆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ರಾಯರೇ ಹಾಕ್ತಾರೆ ಕೊಡ್ಲಿ! ಣಣ್ಣ ತಲೆಗೆ! ಈಗ ಣೀವು ಣಣ್ಣ ಉಳಿಸಬೇಕು. ಇಣ್ಣೇನೂ ಇಲ್ಲ ಜಾಹೀರು ಮಾಡ್ತೇಣೆ. ಣಿಮ್ಮ ಹಕೀಕತು ಪೇಪರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತೇಣೆ.

(ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಬರುತ್ತಾನೆ ಅವಸರವಸರದಲ್ಲಿ).

ಪ್ರತಿನಿಧಿ: ಇಕೋ. ಕೊಡ್ರಿ, ನಂಗೇ ಕೊಡ್ರಿ ನಾನೇ ಬಂದೆ 'ಶಂಖಧ್ವನಿ' ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆ ಹೊಸ ಸುದ್ದಿ, ಹುಸಿ ಸುದ್ದಿ, ಬಿಸಿ ಸುದ್ದಿ, ಹಸಿಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ನಾನೇ ಸತ್ಪಾತ್ರ.

ಚಿದಂ: ಎಲಾ ಇದೇನು ಬಂತು ಪಿಶಾಚಿ! ಓಯ್ ನೀವು ಯಾರು ಶ್ರೀಮಾನ್‌ರೇ-

ಪ್ರತಿನಿಧಿ: ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ ಧನ್ವಂತರಿಯವರ ಅಸಿಸ್ಟಂಟ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಕೋಣಂ ಅವರ ಬ್ರದರು. ನನ್ನ ಹೆಸರು -

ಚಿದಂ: (ದಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು) ಹೆಸರು! What brother! ಉಸಿರೆತ್ತ ಬೇಡಿ. ತೊಲಗಿ ಇಲ್ಲಿಂದ.

ಪ್ರತಿನಿಧಿ: ತಡೀರಿ ತಡೀರಿ. Steady please. ಒಂದು ನಿಮಿಷ. (**ಕೈ ಕೆಮರಾದಿಂದ ಫಕ್ಕನೆ ಚಿದಂಬರನ snap ಹೊಡೆಯುವನು.**) Thank you ಇನ್ನು ಮಾತಾಡಿ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ರೇಗಿದ್ರೆ ಹೇಗೆ? ಆಂ? ಇಕೊಳ್ಳಿ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಬರೆದು ತಂದಿದ್ದೇನೆ.

ರಾಡ್ರಿ: ಹೇಳಿಕೆ?

ಪ್ರತಿನಿಧಿ: ಹಾಂ ಹೇಳಿಕೆ ಸರ್ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸಹಿ ಎಳೆದು ಬಿಡ್ರಿ, ಹೂಂ.

ಚಿದಂ: ಸಹಿ ಎಳೆಯುವದಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ಎಳೆದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕ್ತೇನೆ!

ಪ್ರತಿನಿಧಿ: ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಮಾಡೀರಂತೆ. ಸದ್ಯ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸಹಿ-

ಚಿದಂ: ಅದೇನು ಬರೆದು ತಂದಿದ್ದೀರಿ?

ಪ್ರತಿನಿಧಿ: ಅದೇನಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಚಿದಂಬರರಾಯ್ರು ಅದಾರೋ ಮದರಾಸಿನ ದೊಡ್ಡ ಸಾವುಕಾರನ ಮಗಳ ಕೊರಳಿಗ ಬಿದ್ದಿದರಂತೆ!

ಚಿದಂ: (**ಸಿಟ್ಟು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಎದ್ದು, ಕುಳಿತು, ಎದ್ದು**) ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲ. ಆ ಮಗಳೇ ಅವರ ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿದ್ದವಳು. ಅವಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿಕ್ಕೇ ನಾವು ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ರಾಯ್ರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದದ್ದು.

ಪ್ರತಿನಿಧಿ: ಸರಿಸರಿ, ಆ ಕತೆ ಒಳ್ಳೇ ಸಸ್ಪೆನ್ಸ್. ಆದೇ ಇದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಸಹಿ -

ಚಿದಂ: ಇತ್ತ ಕೊಡಿ ಆ ಕಾಗದ. (**ಓದುವಂತೆ ನಟಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹರಿದು ಚೂರು ಮಾಡಿ ಅವನ ಮೋರೆಗೆ ಒಗೆಯುತ್ತಾನೆ.**) ಮಿಸ್ಟರ್ ರಾಡ್ರೀಗೀಜ ಕಾಣಿಸಿಬಿಡಿ ಈ ರಾಸ್ಕಲಗೆ ನಿಮ್ಮ ರೊಡ್ಡಗೈಯ ಪ್ರತಾಪ! ಒಮ್ಮೆ ಇವನನ್ನು ಹೊರಗಟ್ಟಿ ನಿಮಗೊಂದು ಹೊಸ ಚಿತ್ರ ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ: (**ಫಕ್ಕನೆ ಓಡಿ ಬಂದು**) ಏನದು ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೊಡೋದು? ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ರ ಅಂದರೆ ಏನೆಂದು ಮಾಡಿದ್ರಿ? ಅದೇನು ಹರಕು ಚಿಂದಿ? ಪುಕ್ಕಟೆ ಬಿಕ್ಕಟೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ?

ರಾಡ್ರಿ: ಬಿಕ್ಕಟ್ಟೇ ಬಂದದ್ದು ಶುಳ್ಳಲ್ಲ. ಈ ಶುದ್ದಿಗಾರನ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ರಾ? ಆದರೆ ನನ್ನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಬಗೆ ಹರಿಯಿತು! ಈ ರಾಯ್ರೇ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರಕಾರರು! ಚಿದಂಬರರಾಯ್ರ ಈ ಇವರು! ಹಃ ಹಃ ಹಃ

ಶ್ರೀಮತಿ: ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನಿರಿ ಎಲ್ಲ ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಂದೆ. ಯಾರ್ರೀ ನೀವು? ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡ್ರು? ಯಾರ ಕೊರಳಿಗೆ ಯಾರು

ಬಿದ್ರು? ದೊಡ್ಡ ಶಂಖ ಊದುತ್ತಾರೆ!

ಚಿದಂ: ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ನೀವೇ ಹೇಳ್ರಿ! ನೀ ಕೇಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ: ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ ಕೇಳೊದಿಲ್ಲ. ಏನ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ಶಂಖ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗತೀರೊ. ಏನ್ **(ಒಳಗಿಂದ ಹಂಟರ್ ತಂದು)** ಏನ್ ಇದರ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೊ? ಆ ಸಾವುಕಾರನ ಮಗಳು ನಾನೇ. ಇವರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು ನಿಮಗೆ? ಹೂಂ ಕಾಲ್‌ಕಿಳ್ಳಿ?-

ಪ್ರತಿನಿಧಿ: ಹೋಗ್ತೇನೆ ಹೋಗ್ತೇನೆ! ಇದೂ ಒಂದು ತಾಜಾ ಸುದ್ದಿ! ಒಬ್ಬ ಬಡ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ-ಚಿತ್ರಕಾರ ಚಿದಂಬರರಾಯರ ಜವಾನನಿಂದ! ಇದೂ ಒಂದು ಹೊಸ ವರದಿ ಒದರಿ ಹೇಳ್ತೇನೆ. **(ಓಡಿ ಹೋಗುವನು).**

ಚಿದಂ: **(ನಿಟ್ಟುಸಿರು)** ತೊಲಗಿತು ಶನಿ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನೀನೇಕೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದೆ!

ಶ್ರೀಮತಿ: ನಿಮ್ಮ ಶನಿ ತೊಲಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ! ಹಃ ಹಃ ಬೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಟ್ಟು ಬಂದೆ. ಅಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲೇ ಕೂತು ಬಿಡಬೇಕಿತ್ತೇ?

ಚಿದಂ: ಅಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಇವರು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ?

ಶ್ರೀಮತಿ: ಎಲ್ಲ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. **(ನಗುತ್ತ)** ಸಾಕಷ್ಟು ಕೇಳಿದೆ ಬಿಡಿ -

ರಾಡ್ರಿ: ಏಸೇಣು ಕೇಳಿದ್ರಿ?

ಶ್ರೀಮತಿ: ಇವರು ಇವರಲ್ಲ ಅಂತ! ಇವರೇ ರಾಯರು ಅಂತ! ಆದರೆ ಇದು ನಂಗೆ ಹಿಂದೇ ಗೊತ್ತು!

ಚಿದಂ: ಮುಗಿದೇ ಹೋಯ್ತು.

ರಾಡ್ರಿ: ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಕಥೆ ಕೇಳಿದ್ರಿ ಅಲ್ಲ? ಮತ್ತೆ ಣಂಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ! ನಾಳೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಬೇಕು! ತಾನೇ ರಾಯರು ಎಂದು. ಅದೇ ಜಾಹಿರನಾಮೆ. ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಪಲಾಯನ!

ಚಿದಂ: ಅಯ್ಯಯ್ಯೊ! ಸಾಕ್ಷಿ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ! ಕಟಕಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು! ವಕೀಲರ ಸವಾಲಿಗೆ ಬಲಿ! ಅಯ್ಯೋ! ನಾ ಸತ್ತೆ ಸತ್ತೆ! **(ಮೂರ್ಛೆ ಬೀಳುವನು.)**

ಶ್ರೀಮತಿ: ಅಯ್ಯೋ! ಮೂರ್ಛೆ! ಡಾಕ್ಟರರಿಗೆ ಕರೀರಿ.

ರಾಡ್ರಿ: ಬೇಡ ಬೇಡ ಡಾಕ್ಟ್ರ ಬೇಡ. ಇದು ಒಂದು ಶಾಕು. ಯಾವ ಶೋಕಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ನೀರು ತಣ್ಣ-ತಣ್ಣೀರು. **(ರಾಯರನ್ನು ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿಯುತ್ತದೆ.)**

ತೆರೆ

ಡಾ: ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿಯವರ ಅಪ್ರಕಟಿತ ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ರೂಪಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದೊಡ್ಡದು. ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ 'ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ'ದ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಪುಟ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದೆ. ಈ ನಾಟಕ ಓದತೊಡಗಿದಂತೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ಕಥಾವಸ್ತು ಹಾಗೂ ಕುತೂಹಲ ಕೆಡದಂತೆ ಅದನ್ನು ನಾಟಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ಕಿಣಿಯವರು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟ ರೀತಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕಾಯ್ಕಿಣಿಯವರು ತಮ್ಮ ವಿನೋದ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಶ್ಲೇಷೋಕ್ತಿಯಾಗಿ (Pun) ದುಡಿಸಿಕೊಂಡ ರೀತಿ ರಂಗಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ನನಗೆ-ಖುಷಿಕೊಟ್ಟಿತು. ರಂಗದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಾಗಿ ಹೊರತಂದಲ್ಲಿ ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಆದೀತೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

–ವಿಷ್ಣು ನಾಯ್ಕ